

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMĚNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal v hlavním líčení, konaném ve dnech 11. - 22. 8. 1997 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Suchánka a soudců přísedících Kateřiny Parchanské a Radomíra Mynáře a dne 22. 8. 1997 rozhodl t a k t o :

Obžalovaný

Pavel D [REDACTED] [REDACTED]

nar. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED], pomocný dělník [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], bytem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], od 22. 11. 1995 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě,

j e v i n e n,

ž e

v době od počátku listopadu 1995 po uvážení a rozhodnutí, že docílí pohlavního styku s ženou i za cenu násilí, dne 13. 11. 1995 ve stavu lehkého stupně prosté opilosti kolem 23.00 hod v Příboře, vyzbrojen kuchyňským nožem s čepelí dlouhou 10,3 cm a prádelní šňůrou, sledoval poškozenou Editu M [REDACTED], nar. [REDACTED] [REDACTED] směrem k železničnímu nádraží, kde ji vyzval k pohlavnímu styku, což tato odmítla a praštila ho, načež ji chytil za ruku a táhl do prostoru brány fotbalového hřiště, kde ji srazil na zem, uchopil ji za ruce, které jí svázal přinesenou

prádelní šňůrou / kterou měl zastrčenou za pasem / za zády v místech zápěstí, zbylou část prádelní šňůry jí omotal kolem krku a škrtil ji a když se poškozená bránila házením a kopáním, vytáhl přinesený kuchyňský nůž, který měl za opaskem kalhot a řekl jí, že pokud bude křičet, tak jí pořeže nebo zabije, přitom se dostali do prostoru za plot fotbalového hřiště, kde jí pod hrozbou násilí za použití nože svlékl oděv a donutil k souloži, následně v úmyslu zakrýt spáchaný čin, zejména umlčet svědka, jí úmyslně kuchyňským nožem způsobil mnohočetná bodnořezná poranění, zejména v horní části levé poloviny přední stěny hrudní, z nichž tři byly smrtelné, neboť pronikaly svalovinou srdce, zčásti do levé, zčásti do pravé komory srdeční, dále dlouhou bodnořeznou ránu v dolní části přední plochy krku s kanálem 10 cm dlouhým, končícím až při krční páteři, další bodnořezná poranění při dolním okraji levé lopatky, přičemž jedna z ran povrchně zasáhla dolní lalok levé plíce, další bodnořezná poranění při dolním okraji pravé lopatky, pronikající jednak do dutiny hrudní a pronikající středním a dolním lalokem pravé plíce, bodnořezné rány ve středu horní části bederní krajiny, dále poranění na ruku, zápěstích a hýždích, na která poškozená Edita M. po několika minutách na místě zemřela, přičemž bezprostřední příčinou její smrti bylo zakrvácení dutiny hrudní při výše uvedených poraněních srdce a částečně plic a nástup její smrti byl pravděpodobně urychlen dušením při škrcení,

t e d y

1. násilím a pohrůzkou bezprostředního násilí donutil ženu k souloži,
2. jiného úmyslně usmrtil a tento čin spáchal zvlášť surovým způsobem a v úmyslu zakrýt jiný trestný čin,

č í m ž s p á c h a l

ad 1/

trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zák.,

Pokračování

- 3 -

ad 2/

trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. b/, h/ tr. zák.

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 219 odst. 2 tr. zák. za použití § 32 odst. 1 tr. zák., § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 14 / č t r n á c t i / roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. d/ tr. zák. se pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 72 odst. 2 písm. a/, odst. 4 tr. zák. se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické a to ústavní formou.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen zaplatit poškozeným Vlastě M. [redacted], nar. [redacted] a Vladislavu M. [redacted], nar. [redacted], oba bytem [redacted] na náhradu škody částku 30.553,30 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškození Vlasta a Vladislav M. [redacted] / gen. shora / odkazují se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občansko - právních.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný Pavel D. [redacted] bydlel v kritickém období ve stejném bytě s matkou Jaroslavou D. [redacted], jejím druhem Martinem B. [redacted] a otcem Pavlem D. [redacted]. Zejména od počátku měsíce listopadu 1995 byl obžalovaný posedlý myšlenkou, že nějakou ženu přepadne, spoutá a za cenu násilí na ní vykoná pohlavní styk. V jeho představě byl také provaz, kterým ženu spoutá. Byl posedlý myšlenkou, že pokud se žena bude bránit pohlavnímu styku, který jí navrhne, tak jí ublíží tím, že jí sváže, strhne z ní oděv, skočí na ni a vykoná pohlavní styk. Dne 13. 11. 1995 byl v zaměstnání na ranní směně a ke konci směny byl posedlý myšlenkou, že nějakou ženu přepadne, spoutá a za cenu

násilí na ní vykoná pohlavní styk. Domů přijel v odpoledních hodinách a kolem 15.30 - 15.45 hod šel do restaurace Na růžku v Příboře. Zde vypil asi 6 desetistupňových piv a z této restaurace šel domů již za tmy. Doma v kuchyni vzal nůž s modrou rukojetí, která byla napříč zlomená a prádelní šňůru. Byl ve stavu opilosti a šel do restaurace BOVNER v Příboře. Zde přišel kolem 21.30 hod a požíval alkoholické nápoje. Cítil se v podnapilém stavu, proto vyšel ven, aby se osvěžil. Když procházel po náměstí, potkal dívku, kterou znal pouze od vidění. Byl vyzbrojen kuchyňským nožem a prádelní šňůrou. Tuto dívku / poškozenou Editu M. [redacted], nar. [redacted] / sledoval směrem k železničnímu nádraží, kde ji vyzval k pohlavnímu styku, což tato odmítla a praštila ho. Proto ji chytil za ruku a táhl do prostoru brány fotbalového hřiště. Zde ji srazil na zem, uchopil za ruce, které jí svázal přinesenou prádelní šňůrou za zády v místech zápěstí a zbylou část prádelní šňůry jí omotal kolem krku a škrtil ji. Když se poškozená bránila házením a kopáním, vytáhl přinesený kuchyňský nůž, který měl za opaskem kalhot a řekl jí, že pokud bude křičet, tak jí poreže nebo zabije. Dostali se do prostoru za plot fotbalového hřiště, kde jí pod hrozbou násilí za použití nože svlékl oděv a donutil k souloži. Následně v úmyslu zakrýt spáchaný čin, zejména umlčet svědka jí úmyslně kuchyňským nožem způsobil mnohočetná bodnořezná poranění, zejména v horní části levé poloviny přední stěny hrudní, z nichž tři byly smrtelné, neboť pronikaly svalovinou srdce, zčásti do levé, zčásti do pravé komory srdeční, dále dlouhou bodnořeznou ránu v dolní části přední plochy krku s kanálem 10 cm dlouhým, končícím až při krční páteři, další bodnořezná poranění při dolním okraji levé lopatky, přičemž jedna z ran povrchně zasáhla dolní lalok levé plíce, další bodnořezná poranění při dolním okraji pravé lopatky, pronikající jednak do dutiny hrudní a pronikající středním a dolním lalokem pravé plíce, bodnořezné rány ve středu horní části bederní krajiny, dále poranění na rukou, zápěstích a hýždích, na které poškozená Edita M. [redacted] po několika minutách na místě zemřela, přičemž bezprostřední příčinou její smrti bylo zakrvácení dutiny hrudní při výše uvedených poraněních srdce a částečně plic a nástup její smrti byl pravděpodobně urychlen dušením při škrcení.

Obžalovaný se ke svému jednání v průběhu přípravného řízení doznal. Při první výpovědi uvedl, že rodiče se počátkem roku 1995 rozvedli, ve větší míře požívali alkoholické nápoje, čímž byla jeho výchova a mladší sestry poznamenána. Rodiče se často hádali, otec alkohol pil stále a matka začala udržovat známost s Martinem B. [redacted], se kterým chvíli žije jako družka. Tento bydlí společně s nimi. Otec přítomnost M. B. [redacted] ve společném bydlíšti toleruje. Dále vypověděl, že již při docházce na učiliště SOÚ hutnické v Ostravě ve větším množství začal požívat alkoholické nápoje. Koncem učebního poměru začal pít alkohol téměř každý den. Když byl opilý, nedokázal se ovládnout, dělal takové věci, které se dělat nemají. Ač věděl, jak se pod vlivem alkoholu chová, tento dále požíval. Od doby ukončení učebního poměru / byl vyloučen /, začal sledovat v televizi erotické firmy. Chtěl prožít něco takového, co viděl v televizi. V této době s žádnou dívkou nechovil a neměl pohlavní styk. Začal chodit na diskotéky s cílem se opít a seznámit se s nějakou dívkou či ženou. Chtěl s ní mít po-

měr. V této době ještě neměl myšlenky, že by při styku užil násilí. Pouze s jednou dívkou měl pohlavní styk, když ostatní ho odmítli. Postupně se u něj počala objevovat snaha dosáhnout svého násilím a jednou nebo dvakrát takového násilí použil. Poprvé to bylo v roce 1993 na zábavě v budově FAIR - PLAY v Příboře, kde se uvedl do podnapilého stavu a seznámil se s dívkou. Tato souhlasila s tím, že se půjdou projít ven a tam zkusil s ní mít poměr. Bránila se a proto jí dal facku. Ze začátku kladla odpor, násilně ji sundal kalhoty a kalhotky a strkal jí prsty do přirození. Dívka měla strach. Protože byli poblíž cesty, tak si na pohlavní styk netroufl. Dívku osahával na prsou a přirození. Potom běžel na hřbitov, kde onanoval a poté se cítil normálně a šel domů. Druhý případ takového násilí spáchal opět v podnapilém stavu, když doma začal obtěžovat sestru. Matka mu říkala, že stále za sestrou chodil, chtěl ji osahávat a mít s ní pohlavní styk. Uvědomil si, co to vlastně zkoušel na své vlastní rodině a rozhodl se, že již holky obtěžovat nebude. Doma se sebeukájel, přičemž si ještě nepředstavoval žádné výjevy násilí vůči ženám. V srpnu roku 1995 se seznámil na taneční zábavě v Příboře s dívkou jménem Monika. Byl však rovněž opilý. Druhý den dívku na ubytovně vyhledal a tato mu řekla, že spal někde na zemi. O tom však nic neví. Tato dívka mu byla nevěrná s Robertem K. Za to ji chtěl uhodit, ale rozmyslel si to. Začal si představovat to, že docílí pohlavního styku s ženou i za cenu násilí. Představoval si to tak, že když žena nebude chtít, tak jí "dobře praští" pěstí do obličeje a potom na ní vykoná pohlavní styk. Bylo mu jedno, zda jí poteče krev z nosu. Cítil, že by měl radost z toho, že jí ublížil. Průběžně stále onanoval a představoval si ženu nahou, kterou on nebo někdo jiný bičuje. Měl z toho pocit radosti, pohlavně jej to vzrušovalo. Někdy tyto představy výron semene u něj urychlily. Při sebeukájení viděl, že žena byla přivázána, stále tam byl ten bič, představoval si řev ženy v bolesti a utrpení. To jej vzrušovalo. Došel k rozhodnutí, že něco takového udělá. V představách neviděl, že by ženu případně zabil, že by jí rezal, bodal a znásilňoval. Tyto představy měl pouze při tom, když onanoval. Jinak na to nemyslel. Většinou byl ve střízlivém stavu. Občas měl vypito pivo. Dne 10. 11. 1995 jej konkrétně napadlo, že když nějakou ženu potká, bylo mu jedno jakou, že za ní půjde, seznámí se s ní a pokud se bude bránit pohlavnímu styku, který jí navrhne, tak jí ublíží, že jí sváže, strhne z ní oděv, skočí na ni a vykoná pohlavní styk. Toto rozhodnutí sílilo, "chtělo to jít ven". Byl posedlý tím, že to musí udělat. Když tuto myšlenku měl, opilý nebyl a představoval si ten provaz, kterým ženu spoutá. V pondělí dne 13. 11. 1995 byl v zaměstnání od 05.30 hod do 12.00 hod. Ráno vypil jedno desetistupňové pivo a kolem 10.00 hod posvačil chléb s pomazánkou. Ke konci směny "ho to bralo" byl posedlý myšlenkou, že nějakou ženu přepadne, spoutá a za cenu násilí na ní vykoná pohlavní styk. Domů přijel asi v 13.00 hod či 15.00 hod. Doma byla matka a myslí si, že i otec. Žádné jídlo nejedl a šel na nádraží, kde si koupil jedno desetistupňové pivo. Pak byl v restauraci Na růžku v Příboře, kde vypil asi 6 desetistupňových piv. Byl rozhodnutý, že ženu s provazem přepadne, neměl však ještě u sebe žádný provaz ani nůž. Provaz a nůž si musel vzít až po odchodu z restaurace Na růžku. Přišel

domů již za tmy, pamatuje si, že byl doma a v kuchyni vzal nůž, který měl modrou rukojeť, která byla napříč zlomená. Na žádost vyšetřovatele se obžalovaný pokusil nůž v jeho velikosti a tvaru znázornit. Soud tímto náčrtem provedl důkaz / čl. 229 tr. spisu /. Obžalovaný dále naznačil místo poškození rukojeti s tím, že nůž byl vyrobený po domácku. Dále obžalovaný uvedl, že si není zcela jistý, zda vzal tento či jiný kuchyňský nůž, ale nějaký vzal. Nůž si dal za opasek kalhot, když pokud nůž nosil, vždy si ho tam dával. Zdalího doma někdo viděl, že si nůž bere, neví. Byl tak " napitý ", že ani neví, co dělali rodiče a druh matky. Doma však byli. Pamatuje si, že někde vzal prádelní šňůru, zdali ji vzal někde doma či ji uřízl venku si nepamatuje. Ani neví, jak byla dlouhá, jestli to byly dva kusy prádelní šňůry či jeden a zda byla spojena uzlem. Myslí si však, že to skutečně prádelní šňůra byla. Pamatuje si až to, že prádelní šňůru měl zastrčenou za pasem. Stále chtěl ženu přepadnout, svázat, svléknout a znásilnit. Měl myšlenku také, že nožem ženě pohrozí, aby neřvala. Za tímto účelem si také nůž vzal. Z opilosti se potom trochu probral, avšak myšlenky měl pořád. Probral se z takového stavu opilosti až v restauraci BOMBER / správně BOVNER /, kam ze svého bydliště, co vzal nůž, šel. Do restaurace přišel kolem 21.30 hod. Zde se bavil s kamarádkou Janou, která má kolem 18 let a pracuje poblíž jeho bydliště, je menší silnější postavy a má trochu delší vlasy hnědé barvy. Také se bavil s kamarádem jménem Robert nebo Pavel, který má kolem 20 let, má štíhlou postavu a vlasy krátce střižené tmavo-hnědé barvy. V restauraci vypil 1 až 3 piva a možná i Rum. Nejedl zde nic. Cítil, že je opilý, vyšel proto ven, aby se osvěžil. Procházel se sám po náměstí a potkal dívku ve věku 17 - 18 let, kterou znal pouze od vidění. Kde bydlí, nevěděl. Dívku uviděl u vinárny OÁZA a rozhodl se, že svoji myšlenku uskuteční. Dívka šla směrem k restauraci MEXIKO a on šel za ní ve vzdálenosti 10 až 15 metrů. Kolem nikdo nešel, někoho při chůzi potkali, koho však neví. Šli směrem k nádraží, prošli přes železniční přejezd a pokračovali v chůzi dále k restauraci MEXIKO. Dívka se najednou z ničeho nic v prostoru mezi železničním přejezdem a restaurací MEXIKO obrátila a šla zpět k železničnímu přejezdu. Potom šla vlevo směrem k nádraží a podél kolejiště, které bylo osvětlené. Když se otočila, byl od ní vzdálen 10 - 15 metrů a utekl pár metrů za železniční přejezd, kde se schoval za sloup. To již byl přesvědčen, že ženu doběhne, že jí zkusí normálně " zbalit " a když se to nepodaří, že ji dotáhne někam dozadu a tam ji násilím svleče a vykoná na ní pohlavní styk.

V této části výpovědi obžalovaného vyšetřovatel zaprotokoloval, že v 13.20 hod výslech přerušen, obžalovanému umožněno navštívit WC, obžalovaný se třese, vibruje a je rozrušený. V 13.25 hod je v protokolaci pokračováno a výsledku je nadále přítomen Krajský státní zástupce v Ostravě.

Obžalovaný dále vypověděl, že žena šla podél kolejí ve směru na Kopřivnici a musela projít po peróně nádraží. Jak byla v prostoru, kde končí betonový chodník za nádražím, vyšel ze svého úkrytu a přešel koleje a šel za ní. Zrychlil chůzi až do běhu. Asi 10 metrů za koncem chodníku ji doběhl a začal se s ní kamarádsky bavit s tím, že za každou cenu dosáhne pohlavního sty-

ku. Slovně se pokoušel vyzvat ji k pohlavnímu styku, ona nechtěla a když se ji snažil osahávat přes oděv, tak ho praštila. Chytil ji za ruku a táhl ji do prostoru brány hřiště, kam také došli. Nepamatuje si, co měla přesně oblečené, měla nějakou bundu, barvu si nepamatuje. Má v tomto směru "mžitky". Tam ji srazil na zem a když spadla, tak ji uchopil za ruce a tyto jí svázel. Použil násilí, ví, že ho praštila, zdali ho poškrábala, neví a ruce jí svazoval za zády v místech zápěstí. Přesně neví, zda provaz pouze ovinul přes zápěstí či ovinul a zatáhl na uzel. Žena se bránila, kopala, házela sebou a dělala všechno možné, aby se vyprostila. Když jí svázel ruce, tak vytáhl nůž a řekl jí, že pokud bude křičet, tak jí pořeže nebo zabije. Prosila ho, ať ji nechá, toho nedbal a ještě něco dělal s provazem. Dostali se do prostoru za plot hřiště.

V této části výpovědi učinil vyšetřovatel poznámku, že obžalovaný se špatně vyjadřuje, má problémy s řečí, význam slov zdůrazňuje posunky, je silně rozrušený, zajíká se, klepe se a nemůže pořádně hovořit.

Dále obžalovaný vypověděl, že když žena byla povalena na zemi a byla svázaná, tak ji buď svlékl nebo jí oděv strhl a potom se na ní "udělal". Zdali šlo o soulož do přirození či konečníku neví, k výronu semene u něj došlo, to však mimo ženu. Když ke styku došlo, ležela v poloze na zádech, nespolupracovala a zdali křičela, neví. Neví ani jestli byla živá. Po styku ho napadla myšlenka, že ho udá.

Také v této části výpovědi obžalovaného je vyšetřovatelem zaprotokolováno, že se stupňuje nemožnost obžalovaného správně se vyjadřovat, silně se chvěje, celý se klepe, gestikuluje vzrušeně, je bledý a stále si klepe nohou o podlahu - slyšitelně.

Obžalovaný dále vypověděl, že si udělal to, co chtěl, dostal však strach, že by ho dívka mohla udát a proto udělal to, aby byla zticha a nic neříkala. Vzal nůž a bodal ji a to zepředu / poznámka vyšetřovatele - obžalovaný ukazuje na pravou část hrudníku / a také ji bodal zezadu. Po těchto bodáních ona křičela, toho nedbal a bodal dále. Bodl ji hodně krát, kolikrát neví. Hlavním cílem tohoto bodání bylo ji umlčet. Když ji bodal, bylo mu nějak divně, ze začátku měl takový dobrý pocit, potom ho to zase začalo mrzet. Na místě si svítil zapalovačem, ve které fázi, to neví. Měl dva plynové zapalovače a ještě ten večer po činu zjistil, že je nemá.

V této fázi byl výslech obžalovaného přerušen na dobu 5 minut, kdy obžalovanému byl předán příkaz k domovní prohlídce, vydaný soudcem Okresního soudu v Novém Jičíně. Obžalovaný k tomu uvedl, že v bytě a prostorách, přináležejících k bytu, se nenacházejí žádné věci, které mají vztah ke spáchanému trestnému činu ani věci, pocházející z trestné činnosti. Obžalovaný dále uvedl, že si nepamatuje, zdali po bodání s dívkou nějak manipuloval, ani že by ji bral něco z jejích věcí. Zdali měla u sebe nějaké zavazadlo či tašku, neví. Když odcházel, byla na zemi. Neví v jaké poloze. Má velkou mezeru, nedovede se vyjádřit k tomu, jak daleko ležela od plotu. Pamatuje si, že v potůčku,

který vedle protékal, si umyl ruce, které měl celé zakrvácené. Nepamatuje si trasu cesty domů ani dobu příchodu do bydliště. Nepamatuje si, kde odhodil nůž. Provaz zůstal na ženě, ten nebral. Žena měla tmavší vlasy a protože byla tma, nedovede se blížeji vyjádřit k jejímu popisu, ani zda měla na sobě nějaké šperky. Na sobě měl bílou bundu, kterou předal policistům, ta byla od krve na pravém rukávu. Neví, zdali to byla krev té ženy. Dále měl na sobě bílé kožené kotníkové boty, černé elastické kalhoty nebo modré rifle a tyto věci také vydal policistům. Jedny z uvedených kalhot mu matka vyprala, zdali byly od krve, neví. Dne 14. 11. 1995 se probudil doma, věděl, co udělal a nijak moc líto mu to nebylo. Odjel na směnu. Po návratu domů se zdržoval v bydlišti. Ve středu ráno odjel do zaměstnání, zde mu začalo být líto toho, co udělal a na směně byl pouze dvě hodiny. Na pracovišti požil alkohol a další požil ve Frenštátě, kde utratil celou výplatu bez částky 50,- Kč. Ve středu byl v podnapilém stavu a k sobě přišel až ve čtvrtek ráno. To měl silné výčitky, litoval toho, co udělal a chtěl si nějak ulevit. Proto se chtěl se svým činem svěřit panu faráři v Příboře. Ve čtvrtek byl celý den doma, od pátku začal opět pít alkohol. Alkohol pil v pátek, v sobotu, v neděli a vlastně až do 20. 11. 1995, kdy byl zajištěn policisty. V sobotu, když šel do kostela v Příboře a chtěl se svěřit faráři se svým činem, byl v podnapilém stavu. Farář neměl čas. V kostele mluvil s nějakým mužem a nějakou ženou. Žena, kterou zná pouze od vidění, ho pozvala do kapličky, jestli se jí se svým činem svěří, neví. Žena ho také pozvala do svého bydliště na jídlo. Zdali jí o činu něco řekl, neví. Když mu žena nechtěla být po vůli, odešel.

Obžalovaný dále na otázky státního zástupce vypověděl:

Sexuální touhy, o kterých vypovídal na něj přicházely, když byl ještě na učilišti a to v roce 1991, resp. v roce 1992. Dokonaný pohlavní styk předtím měl jen s jednou ženou, myslí si, že se jmenovala Veronika a to do ní " jen vjel " a víc nic. Blíží se k tomu vyjádřit nedokáže. Pokud opakovaně ve výslechu uvedl, že " jsem se udělal ", myslel tím, že si udělal dobře, že došlo u něj k výronu semene a to buď že si to udělal sám nebo že to udělal na ní. Je pravdou, že v restauraci BOVNER se s někým hádal, byl rozčilený a také opilý, vyšel ven, aby se uklidnil a tehdy v okolí restaurace potkal poškozenou a dále už to probíhalo tak, jak vypovídal. Ze začátku šel za poškozenou tak, aby ho neviděla, pak se k ní přiblížil a začal s ní hovořit. Nůž vzal z domácnosti a tento dělal jeho strýc Jaroslav D. ve fabrice. Neví, jakým způsobem a v kterém okamžiku si rozeplnul kalhoty, také neví, jakým způsobem a zda si je spustil nebo měl jen rozeplnutý poklopec. V této době nůž již za pasem neměl a tento byl vedle něj. Myslí si, že při souloži na poškozené ležel. Nepamatuje si, kolikrát poškozenou bodal dopředu a dozadu a to hodně krát. Neměl nějaký zvláštní cíl bodání, chtěl ji prostě umlčet. Neví, jak držel nůž, zda ostří vycházelo od malíku nebo od palce, také neví, zda se zaháněl - napřahoval, do ran však dával sílu, protože ji chtěl umlčet. Neví, zda ji bodal na holé tělo nebo přes oděv. To, co udělal, asi řekl té paní. Stále to v sobě dusil, ale chtěl to někomu říct. Proto chtěl jít za panem farářem. Není si vědom toho, že by to říkal rodičům, příbuzným,

Pokračování

- 9 -

známým či v hospodě.

K dotazu obhájce obžalovaný uvedl:

Nevím, v jaké poloze jsem slečnu bodal. Je mi známo, že takovýmto útokem lze člověka zabít. Teď je mu to líto.

Vzhledem k tomu, že vyšetřovatel, státní zástupce a přítomný obhájce neměli dalších otázek a obžalovaný neměl dalšího doplnění, byl výslech ukončen. Obžalovaný prohlásil, že na něj nebyl činěn žádný fyzický ani psychický nátlak, vypovídal dobrovolně, cítí se zdravý a výslechu schopen až na to, že je nervózní a bolí ho břicho. Během výslechu mu byly poskytnuty cigarety, nápoje a káva, stravu odmítl. Protokol byl hlasitě diktován, obžalovaný nežádal jeho přečtení a protokol byl přítomnými podepsán.

Dne 22. 11. 1995 obžalovaný vypovídal do protokolu před soudcem Okresního soudu v Novém Jičíně. Uvedl, že s návrhem Krajského státního zástupce, aby byl vzat do vazby, souhlasí. Bylo mu sděleno obvinění vyšetřovatelem KÚV v Ostravě ze dne 22. 11. 1995. Ví, pro co je trestně stíhán a sdělenému obvinění porozuměl. Po rozmluvě s obhájcem prohlásil, že nebude vypovídat.

Dne 21. 11. 1995 obžalovaný vypovídal do protokolu o rekonstrukci. Mimo policejních orgánů byl přítomen Krajský státní zástupce a obhájce obžalovaného. První část rekonstrukce byla provedena ve venkovním terénu s cílem zadokumentování tras pohybu pachatele a poškozené, označení místa spáchání činu. Druhá část byla provedena v budově Obvodního oddělení PČR v Příboře, kde byl zadokumentován vlastní útok obžalovaného na poškozenou Editu M. K první části rekonstrukce obžalovaný uvedl, že ženu spatřil na náměstí v Příboře, zde se procházela a šla směrem ke Komerční bance. Všiml si jí a šel za ní. Potom žena šla ulicí vpravo ven z náměstí směrem ke školám a zde odbočila k nádraží. Šla sama. Šel za ní ve vzdálenosti 15 - 20 metrů. Žena šla směrem k nádraží, po chodníku vlevo a on šel stále za ní. Šli až k železničnímu přejezdu, ten přešli a kráčeli směrem k Frenštátu. Slečna se najednou otočila, možná měla podezření, že za ní někdo jde. Byl za ní asi 20 metrů a jak se otočila, lekl se a utekl se schovat za přejezd vlevo. Od počátku již byl vlastně rozhodnut, že ženu dostane i za cenu násilí a k tomu měl u sebe prádelní šňůru a nůž. Stál zde mezi sloupem a stromem a čekal, kam žena půjde. Tato prošla po chodníku k nádraží, šla kolem nádražní budovy a když se mu ztrácela z dohledu, rychle šel za ní, aby ji dostihl. Proběhl kolem budovy nádraží a doběhl ji. Začal se s ní bavit, ptal se jí, jak se vede a přitom šli vedle sebe. Začal ji "oblbovat" a osahával ji. Říkala mu, že toho má nechat, že má jít pryč. Říkal jí, že nemá blbnout, že to je sranda. Šli dál. Co se dělo potom, neví, má mezeru. Místo, kde ji povalil je u hřiště. Označil místo před branou hřiště v Příboře s tím, že tady již tu ženu násilím tahal a věděl, co chce udělat. Svázal ji ještě kousek dál, vlekl ji do prostoru mezi hřištěm a potůčkem vedle elektrárny. Jak daleko to místo činu bylo, neví a nechce ho označit a nechce na to místo jít. Proto

v této fázi byla část rekonstrukce ukončena a obžalovaný byl služebním vozidlem za přítomnosti obhájce převezen na OO PČR Příbor. Zde byl obžalovaný vyzván, aby popsal útok, který na poškozenou vedl, označil způsob, jakým ji fixoval a to za pomoci atrapy nože, provazu, figurantky a figuríny. Obžalovaný vypověděl, že si pamatuje na svalení a zavázání rukou. Potom má výpadek a pamatuje si, že si čistil ruce. Šnůru, o které neví jak byla dlouhá měl v pravé zadní kapse kalhot. Nůž měl zastrčený za pasem, ostří bylo mezi oděvem, nebylo na holém těle. Ženu vedl za ruku, potom ji žduchl. Myslí, že upadla na záda. Když do ní žduchl, držel ji v místech rukou ve výši pasu a toto předvedl na figurantce. Také za pomoci figurantky předvedl, jak žena spadla na záda, nohy měla u sebe a ruce měla podél těla. Vytáhl provaz a začal ji vázat. Křičela a proto jí řekl, aby nekřičela. Proto také vytáhl i nůž a pohrozil jí. Žena se bránila a kopala. Klekl si a začal jí vázat ruce a myslí si, že jí vázal ruce za zády v místech zápěstí. Co dělal s druhým koncem provazu přesně neví, něco s ním dělal. To vše se odehrálo někde na místě, kde v závěru první části rekonstrukce nechtěl jít / v prostoru mezi plotem hřiště a potůčkem /, přesně to ale neví. Žena se bránila jak to šlo. Když ji svazoval, svítil si zapalovačem, který tam asi někde ztratil. Ruce již měla omotané a nožem ji stále vyhrožoval. Jestli ji oděv svlékl nebo roztrhal, neví. Sám si svlékl kalhoty a neví, v jaké poloze při sexuálním styku byla. Při styku však ležela, moc se nebránila. Zdali jevila známky života, neví. Po pohlavním styku chtěl mít jistotu, že ho neudá a proto bodal nožem, který ležel někde vedle. Obžalovaný označil místo kam bodal, bodal nahoru do hrudníku. Neví, jak nůž držel a útok vedl hodně krát. Do útoku dával velkou sílu, aby se dostal co nejhluběji. Chtěl ji zasáhnout do plic a srdce. Potom ji převalil a bodal do zad. Neví, kde ji bodal do zad. Také neví, v jaké poloze byla při jeho odchodu a zda jí něco vzal, neví. Na místě ztratil zapalovač. Potom chtěl jít na pivo do restaurace, možná šel domů. K dotazu státního zástupce obžalovaný uvedl, že si nepamatuje a neví, zda přemísťoval poškozenou když byla svázaná. Kalhoty si nejspíš stáhl. Neví, z které strany s obětí manipuloval. Nůž asi někde vyhodil, kde, neví. Přesně vlastně neví, jestli ho vyhodil, tento však oplachoval v potůčku. Když bodal, tak ze začátku se mu líbilo, že žena trpí, i styk se mu líbil. Od krve měl trošku rukáv na bílé bundě. Když utrpěl zranění v obličeji neví, mohlo to být od oběti či od někoho jiného. Přítomný obhájce neměl na obžalovaného dotazy.

Obžalovaný ve výpovědi ze dne 5. 12. 1995 uvedl po zákonném poučení, že vypovídat bude / toto také po zákonném poučení prohlásil výslovně při prvé výpovědi ze dne 21. 11. 1995 /. Vypověděl, že kouřil marihuanu, drogy neužíval. Při vraždě měl u sebe dva zapalovače. Tyto popsal v předchozím protokolu. Když ženu svázal provazem, tak si myslí, že si svítil na uzel. Na prádelní šňůře udělal normální uzel. Ženu svazoval někde v kolejišti nebo dál a na to místo šel uličkou mezi plotem hřiště a potůčkem. Když tudy šli, tak ji držel, zda se bránila, neví. Asi ji v této době ohrožoval nožem. Nepamatuje si místo, na kterém prvně ženu nožem zranil. Myslí si, že prvně ji bodl do zad, proč, to neví. Zdali při tom křičela, neví, myslí si, že jí ústa nezacpával. Nepamatuje si, že by ženě kolem krku provaz omotával,

asi ji škrtil, jak, to neví. Myslí si, že jí škrtil na tom místě, kde došlo k činu, kde ji " opíchal - osouložil ". Neví, zda to bylo do konečnicku či přirození. Neví, zdali u něj došlo k výronu semene a kam. Byl pohlavně vzrušený. Myslí, že žena byla na zádech a ležel na ní. Neví, zdali s ní souložil jednou či ve více případech. Myslí si, že při souložení měla svázané ruce za zády. Šahal jí také na prsa přes oděv a potom na tom místě již prsa kryta oděvem neměla. Prsa měla střední. Neví přesně, kdy z ženy oděv strhal, zda to bylo v době, kdy již byla svázána. Myslí si, že jí kalhotky strhl nebo svlékl, to opravdu neví. Její kalhotky popsat nedovede a myslí si, že podprsenku neměla a měla jen nějaké tričko a halenku. Barvu uvést nedovede. Kalhoty měla rifle, jestli v nich měla pásek, neví. Nepamatuje si, zda měla bundu nebo kabát, věci byly tmavší barvy. Nad věcí uvažoval. Proto ví, že na náměstí někoho viděl v místě, které označil při rekonstrukci. Neví přesně, kde dívku poprvé uviděl. Pamatuje si však, že byl někde u Komerční banky a přitom dívku prvně uviděl. Kde tato byla v době, kdy ji spatřil, neví. Při rekonstrukci trasu chůze vyšetřovateli označil a myslí si, že tu by šli. Za ženou šel ve vzdálenosti asi 15 - 20 metrů proto, aby si ho nevšimla. Ona šla sama a on byl také po celou dobu sám a to i při souloži a při tom, jak jí zabil. Vše to, co při rekonstrukci uvedl a označil, je pravda. Neví, zdali dívku znal, jméno, které je uvedeno ve sdělení obvinění mu něco říká, na její podobu v době činu si nepamatuje, musel by vidět její fotografii. Vyšetřovatel předložil obžalovanému k nahlédnutí fotografii poškozené Edity M. a obžalovaný k tomu uvedl, že fotografii si prohlédl a neví, jestli je to ta žena, kterou zabil. Na obličeji ženy, kterou zabil si nepamatuje. Ženu na fotografii nezná, možná ji někde potkal, její podoba mu však nic neříká. V této části výpovědi vyšetřovatel zaprotokoloval, že obžalovaný vypovídá klidně, je vyrovnaný i poté, co si fotografii prohlédl. To, že čin spáchal na této ženě je věcí náhody, není to tak, že by si zrovna na tuto ženu počkal, že by jí měl vyhlédnutou. Čin neplánoval a vše pravdivě popsal do předchozího protokolu. Otec měl doma hodně pornografických fotek, které využíval při onanování. Šlo o fotografie nahých žen samotných či při souloži s mužem. Děti ho nijak pohlavně nevzrušují, není nic kromě žen, co by ho pohlavně vzrušovalo. Muži jen také pohlavně nevzrušují, nikdy žádný poměr s mužem neměl, hnusí se mu to. Souložil pouze s Veronikou. Jiný poměr neměl. Potom měl styk s tou ženou, kterou zabil, při souloži to dělal tak, jak to vídal v televizi, dělal to na ní vleže, dělal to normálně tak, jak se to dělá. Opravdu neví, zdali se " udělal ". Také neví, jestli při té souloži již byla ta žena " popíchána ". Měl ruce od krve, poté, co ji popíchal tím nožem. Zdali s ní po souloži hýbal, neví. Nepamatuje si, zdali jí něco vzal. Ruce si umýval v potůčku, co vedle tekl. Co udělal s nožem, neví. Když si obžalovaný prohlížel fotografii č. 4, tak nad touto uviděl ten nůž a myslí si, že tímto nožem na fotografii označeném č. 3 tu ženu zabil. Myslí si, že ten nůž také umyl. Neví přesně kde. Zdali měl od krve oděv, neví. Myslí si, že doma nikomu neřekl to, co udělal. Po činu se již na místo nevracel, nebyl se přesvědčit o tom, jestli je ta žena mrtvá. Když po činu od ženy odcházel, bylo mu jasné, že ji zabil. O tom, že ženu někdo našel a že se věc vy-

šetruje se dozvěděl až potom, co byl policisty předveden na OOP v Příboře. Při výsledku před vyšetřovatelem potom vše popsal tak, jak se stalo a jak si pamatuje. Je pravdou, že má mezery a určité skutečnosti si nepamatuje, měl "alkoholické okno". Pokud obžalovaný vypovídal o fotografiích č. 4 a 3, tak jde o fotografie na čl. 178 tr. spisu, kde na fotografii č. 3 je zachycen kuchyňský nůž s částí modré rukojeti, nalezený v ložnici bytu a na fotografii č. 4 pohled na noviny blesk ze dne 25. 10. 1995. Dále obžalovaný vypověděl, že neonanoval nikdy dlouho, k výronu semene došlo rychle a pak se cítil pěkně. Pamatuje si na to, jaké zapalovače měl u sebe a je ochoten se podrobit poznávacímu řízení a případně zapalovač označit. Protokol si obžalovaný přečetl, protokol souhlasí s jeho výpovědí a oprav ani doplnění nežadá. Protokoly podepsali přítomné osoby - tedy obžalovaný Pavel D. [redacted], obhájce JUDr. Hampl a vyšetřovatel.

Dne 5. 12. 1995 byla za přítomnosti obhájce JUDr. Hampla provedena rekognice věci s obžalovaným, který byl vyšetřovatelem vyzván, aby označil zapalovač či zapalovače dle barvy, typu provedení množství náplně, které v době spáchání trestných činů na poškozené Editě M. [redacted] ztratil. Obžalovanému bylo předloženo 8 kusů zapalovačů, které byly zadokumentovány fotograficky. Obžalovaný si zapalovače prohlédl a uvedl, že pod číslem 8 je zapalovač, který je stejný co do typu i barvy, který měl toho dne u sebe. Měl ještě jeden zapalovač, který měl takovou "vyřvanou" barvu, jakou přesně neví, nedovede ji označit. I v případě, že by ten zapalovač zde byl, nepoznal by ho. Myslí si, že ztratil jeden z těch zapalovačů, byl to ten "vyřvané" barvy. Co dělal s modrým zapalovačem, neví. Při rekognici označil modrý zapalovač, co s ním dělal, neví. Kde přesně ztratil zapalovač "vyřvané" barvy, neví. Myslí si, že na místě činu si svítil zapalovačem "vyřvaným".

Obžalovaný Pavel D. [redacted] ve svých výpovědích ze dne 27. 12. 1995, 9. 5. 1996 a 21. 6. 1996 po zákonném poučení prohlásil, že vypovídat nebude a tím využívá svého práva nevypovídat.

Obžalovaný v rámci hlavního líčení po zákonném poučení prohlásil, že využívá svého práva a nebude vypovídat. Dodal, že drží hladovku, protože je nevinný. Předseda senátu zařídil, aby obžalovaný byl vyšetřen lékařem ve Vazební věznici v Ostravě. Toto se také stalo a soudu byla dodána lékařská zpráva, ze které bylo zjištěno, že obžalovaný je schopen soudního jednání.

Ze svého jednání, popsaného ve výroku o vině v tomto rozsudku je obžalovaný usvědčován nezávisle na svém doznání, učiněném v přípravném řízení výpovědí svědků Vladimíry G. [redacted], Ivana Č. [redacted], mjr. Ing. Jana A. [redacted] por. Ladislava S. [redacted] a Vladimíra T. [redacted]. Dále je usvědčován znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví - soudního lékařství a výpovědí znalců MUDr. Ladislava Srpa, CSc. a MUDr. Radka Útraty, pitevním protokolem a odborným vyjádřením - výsledek porovnání pachových stop. Svědci Kateřina I. [redacted], Michaela G. [redacted] a Radek V. [redacted] potvrdili, že obžalovaný se znal s poškozenou Editou M. [redacted]. Situace na místě činu je ilustrována protokolem o ohledání místa činu, seznamem zajištěných stop a pořízenou fotodokumentací,

protokolem o rekonstrukci s přílohami, protokolem o vyšetřovacím pokusu s přílohami, zadrženými dopisy mezi obžalovaným a rodinnými příslušníky, lékařskými zprávami, písemnými zprávami a plánky a náčrtky - vyznačení tras pohybu poškozené E. M. [redacted] a obžalovaného P. D. [redacted] v městě Příbor, okr. Nový Jičín a plánkem bytu obžalovaného Pavla D. [redacted] bytem [redacted]

Obžalovaný sám, jak je již výše naznačeno, nepopřel v přípravném řízení ve svých výpovědích ze dne 21. 11. 1995 a ze dne 5. 12. 1995 své rozhodnutí, docílit pohlavní styk s ženou i za cenu násilí a přítomnost dne 13. 11. 1995 kolem 23.00 hod v Příboře, kdy byl vyzbrojen kuchyňským nožem s čepelí dlouhou 10,3 cm a prádelní šňůrou a konečně nepopřel ani skutečnost, že sledoval poškozenou Editu M. [redacted] nar. [redacted] směrem k železničnímu nádraží, kde ji vyzval k pohlavnímu styku a když toto odmítla a praštila ho, použil proti ní násilí, pomocí přinesené prádelní šňůry a kuchyňského nože, donutil ji násilím k souloži a následně v úmyslu zakrýt spáchaný čin ji úmyslně kuchyňským nožem způsobil mnohočetná bodnořezná poranění s cílem zasáhnout srdce a plíce, když hlavním cílem tohoto bodání bylo poškozenou umlčet. V dalších výpovědích obžalovaný využil svého práva a nevypovídal, což také prohlásil v rámci hlavního líčení s dodatkem, že se cítí nevinný. Nepřímo je usvědčován výpovědí svědkyně Vladimíry G. [redacted], u které se obžalovaný dne 18. 11. 1995 zdržoval v bytě, když původně šel za farářem v Příboře, který ho však nepřijal. Svědkyně potvrdila, že obžalovaný na dotaz, proč pana faráře hledá, odpověděl, že je v takové situaci, že již v několika případech chtěl spáchat sebevraždu. Hovořil o tom, že ho vyhodili z práce a také z domova. Také říkal, že pomáhal jejímu bratrovi na chalupě a že se jmenuje Pavel D. [redacted] a bydlí v [redacted]. Obžalovaný jí také řekl, že má na svědomí nemalý hřích, který však nerozváděl. Napadlo ji, zdali není pachatelem, který měl zabít děvče, o činu věděla z relace městského rozhlasu. Napadla ji myšlenka, že má v bytě vraha. Zeptala se jej, jestli ví o tom, že v Příboře se stala vražda. Obžalovaný na to reagoval tak, že sebou trhl a říkal, že on to neudělal. Říkal, že ví o nějaké vraždě v Mošnově, že v Příboře o vraždě neví. Obžalovaného však tato slova rozrušila. Když asi poznal, že se domnívá, že tu dívku zabil on, začal být rozrušený a podrážděný. V průběhu návštěvy obžalovaný svědkyni několikrát řekl, že by s ní chtěl mít syna, což tato odmítla. Obžalovaný také začal mluvit o dívce ve věku 18-ti let, s kterou chtěl mít syna. Říkal, že nemá nic. Ptala se ho, co je s tou dívkou. Obžalovaný se narovnal, rukou přešel před krkem a řekl, že už není. Znázorňoval to tak, jako když nožem někoho podřízne. Řekla mu, jestli nakonec tu dívku nezabil on. Obžalovaný něco zamumlal. Znovu se ho na to zeptala, on řekl, že to neudělal. Bylo poznat, že je rozrušený. Nakonec obžalovaného vystrčila na chodbu, avšak když zavřela dveře a zamkla, klepal a prosil, že má dveře otevřít. Dveře otevřela, chtěl jí dát pus, pak se však rozloučili a říkal, že jde do herny BONVER. Řekla mu, že půjde na hřbitov. Byla již však rozhodnuta, že vše oznámí na Policii a také hned na Policii šla a vše policistům řekla. Následujícího dne kolem 08.00 hod šla do kostela v Příboře a na náměstí uviděla obžalovaného. Byla překvapena, když se domnívala,

že ho policisté zadrželi. Obžalovaný jí sdělil, že v kostele již byl a že hovořil s panem farářem. Dále jí řekl, že hodně pije, že bez pití nemůže být. Řekla mu, že by se měl přiznat k tomu, co udělal. Obžalovaný říkal, že se přizná později. Nevšimla si, že by byl potřísněný krví. Neměl u sebe nůž ani tašku a to ani dne 18. 11. 1995. Po oba dny měl oblečenou šedou bundu letní bílé tričko s nápisem a šedé rifle. Na nohou měl bílé sportovní kotníkové botasky. Předtím obžalovaný pracoval na chalupě jejího bratra, kam jim vozila jídlo. Když s obžalovaným dne 18. 11. 1995 byla v bytě, nezdál se jí opilý, spíše byl v takovém duševním stresu. Z jednání obžalovaného nabyla přesvědčení, že dívku zavraždil. Kdyby takto přesvědčena nebyla, tak by na Policii nešla. Na Policii oznámila, že obžalovaný Pavel D. [redacted] byl před chvílí u ní v bytě a že zřejmě zavraždil dívku v Příboře. Byl s ní sepsán zápis, který podepsala. Když dne 19. 11. 1995 potkala obžalovaného opět na náměstí v Příboře a sdělila mu, zda se byl přiznat na Policii, tak k tomu se nevyjádřil a také se nebránil slovy, proč by tam měl jít. Obžalovaného dále neviděla a v úterý se dozvěděla, že byl zatčen. Obžalovaný k ní měl důvěru, když se jí svěřoval o špatném rodinném zázemí, že rodiče spolu nežijí a že se bojí jít domů. Když obžalovaného v neděli dne 19. 11. 1995 potkala na náměstí, tak mu neřekla, že byla v sobotu učinit oznámení na Policii. Hlášení v místním rozhlasu probíhalo celý týden, když vražda se stala dne 13. 11. 1995. Svědek Karel G. [redacted] bratr svědkyně Vladimíry G. [redacted] uvedl, že v letních měsících roku 1995 mu obžalovaný pomáhal na chalupě. Někdy v měsíci listopadu roku 1995, když se vrátil z chalupy domů, mu sestra Vladimíra řekla, že obžalovaný byl u nich doma, že chtěl jít za farářem, byl však odmítnut. Sestra mu nesdělila, že s obžalovaným mluvila o zavražděné dívce v Příboře. Soud provedl konfrontaci mezi svědkyní Vladimírou G. [redacted] a svědkem Karlem G. [redacted]. Svědkyně mu tvrdila do očí, přece jsem byla rozrušená, to jsem ti musela říct, byla jsem na Policii. Svědek Karel G. [redacted] uvedl, nevím, měl jsem starosti s chalupou. Svědek Ivan Č. [redacted] v přípravném řízení vypověděl, že v roce 1995 vykonával vazbu ve Vazební věznici v Opavě. Zde byl v měsíci listopadu roku 1995 také společně s obžalovaným Pavlem D. [redacted]. Hned po jeho příchodu se ho ptal, co udělal a proč je ve vazbě. Obžalovaný D. [redacted] měl ze začátku strach mluvit a potom sám řekl, že znásilnil nějakou mladou holku v Příboře. Také říkal, že jí zabil proto, že se bránila. Ptal se obžalovaného, zda na ní vykonal soulož a tento mu odpověděl, že soulož na dívce vykonal. Skutek mu popisoval obžalovaný tak, že toho dne odešel z bydlíště či restaurace večer. Řekl, že tu dívku viděl jít v nějaké uličce v Příboře, že jí neměl vyhlédnutou a že by to udělal na kterékoliv ženě. Měl sebou nůž a provaz a tyto věci vzal doma. Nůž a provaz měl sebou proto, že jí chtěl při jejím nesouhlasu se souloží vystrašit. Obžalovaný mu také říkal, že tu dívku znal, že znal celou její rodinu, věděl, kde bydlí, znal tedy i cestu, kdy půjde domů. Také říkal, že jeho sestra se s touto dívkou kamarádila. Za touto dívkou šel, potom se k ní připojil a začal se s ní bavit. Chtěl s ní souložit, ale ona nechtěla. Proto jí násilím zatáhl do nějakého lesíku, který je u hřiště v Příboře. Tam ji začal strhávat oděv. Dívka se bránila a proto jí začal škrtit provazem, který měl u sebe. Provaz jí omotal kolem krku a také jí svázal ruce. Stále se však bránila a proto vytáhl nůž a

píchl ji. Říkal, že jí píchal někde do zad. Potom jí zatáhl k hřišti, svlékl a vykonal na ní soulož. Dívka se údajně bránila, žila ještě. Obžalovaný mu neřekl, že by jí při souloži bodal. Pokud jde o pohlavní styk, tento vykonal pouze do přirození, polohu soulože nepopisoval. Po souloži ji měl dle jeho výpovědi / výpovědi obžalovaného / tím nožem zabít. Kam přesně bodl, neřikal, mluvil něco o zádech. Neřikal, že by ho ta dívka nějak zranila. Potom ji nechal ležet poblíž hřiště a šel pryč. Údajně se asi týden potuloval. Obžalovaný mu říkal, že při činu měl na sobě snad riflovou bundu, která byla od krve a proto jí zahodil. Neřikal místo, kde jí zahodil. Také nůž snad někde vyhodil. Obžalovaný se chtěl z toho vyzpovídat a proto šel za jeptiškou, kterou znal, říkal, že jí pomáhal na stavbě baráku. Údajně jí řekl, co udělal. Doslova jí to neřekl, jen ukázal na krk, což znamenalo to, že dívku zabil. Po tomto sdělení ho jeptiška ušla na Policii a proto byl na ní naštvaný. Obžalovaný mu dále uvedl, že dívce nic nevzal, že v kabelce měla jen nějaké šmínky a deštník. Peníze neměla. Obžalovaný mu také říkal, že když to udělal, měl dosti vypito, že si proto nepamatuje na to, jak se to přesně stalo. Alkohol pil někde v restauraci. Neřikal a nezmínil se o tom, že by něco na místě vraždy ztratil. Nepozoroval na obžalovaném lítost z toho, co udělal. Spánek však měl neklidný, "řval ze spaní něco o nožích". Stále na cele hovořil o nožích s tím, že až se dostane ven, pořídí si sbírku nožů. Obžalovaný mu dále řekl, že se ke všemu přiznal vyšetřovateli, že ukázal i místa, kde se to událo. Nehovořil o tom, že by ho někdo z Policistů zbil. Pouze říkal, že na něj křičeli. Kolem Vánoc mu obžalovaný řekl, že za ním byl vyšetřovatel a jeho obhájce, že obhájce ho seřval, proč se doznal, že jeho rodiče říkají něco jiného. Údajně vypovídají něco v tom smyslu, že to neudělal, že v době vraždy byl doma. Obžalovaný mu říkal, že neví, co ti rodiče napovídali. Dále řekl, že mu obhájce poradil, aby nevypovídal až do doby, než zjistí nějaké sperma. Podle výsledku zjištění, v případě, že sperma neprokážou, to popře. Říkal, že si není jistý tím, jestli sperma do dívky "pustil", že se však domnívá, že to šlo mimo její tělo. Obžalovaný mu dále uvedl, že vše popře s tím, že vypovídal pod nátlakem a ta místa označil proto, že jej policisté sami na místa naváděli a ukazovali mu je. Údajně si přesně pamatuje místa, kde čin spáchal, při rekonstrukci ho však navedli policisté. Jeho výpověď na cele slyšeli i ostatní. Svědek Ivan Č. dále uvedl, že s touto vraždou nechtěl mít nic společného, když se mu přičilo to, co obžalovaný udělal / byla to mladá holka /. Svědek Ivan Č. byl předveden k výslechu z vazby v jeho trestní věci. Po zákonném poučení prohlásil, že dnes nebude vypovídat, neboť má soud. Bude vypovídat až mu soud skončí. Má rodinu, děti a bojí se o ně. To, co vypovídal se stalo, to je pravda. Na vycházce na něj křičí, že je konfident. Pokud byl vyslýchán jako svědek proti obžalovanému D. tak vypovídal pravdu. Na této výpovědi trvá. Proto soud ve smyslu ustanovení § 211 odst. 2 písm. b/ tr.ř. přečetl výpověď svědka z přípravného řízení na čl. 394 - 396 tr. spisu. Svědek uvedl, že vypovídal pravdu a na tuto výpověď se v plném rozsahu odvolává. S obžalovaným neměl na cele konflikt, nepohádali se, je však pravdou, že si vyměnili názory. Obžalovaný mu však ukazoval písemnosti, ve kterých bylo popsáno, pro co je stíhán a již si přesně nepamatuje, zda tyto písemnosti viděl před

Pokračování

- 16 -

svým výsledkem u vyšetřovatele nebo po výsledku. Svědek Ivan Č. dále uvedl, že v životě by si nedovolil, aby někoho obvinil z toho, co mu neřekl. Ví, jaké by to mělo následky, mohl by být stíhán za křivou výpověď. I když věděl, pro co je obžalovaný ve vazbě a ze strany příslušníků bylo řečeno, že mu má dát "zabrat", tak mu naopak dával jídlo a cigarety. Svědek dále vypověděl, že nikdy by nešel svědčit, kdyby byl někdo obviněn pro majetkovou trestnou činnost. Má dvě malé děti a když mu obžalovaný popsal to, co udělal, tak se rozhodl svědčit. Takový člověk by měl být izolován od společnosti na dlouhou dobu. Na místě však nebyl, proto neví, zdali to obžalovaný udělal. Svědek mjr. Ing. Jan A. vypověděl, že jako technik PCR na samotném počátku ohledání těla poškozené Edity M. sejmul pomocí textilie pachové stopy. Poškozená měla kolem krku provaz, odkud sejmul pachovou stopu, dále tuto sejmul z horní části a opasku kalhot poškozené, dále z jejího břicha a ze zapalovače, který ležel u těla poškozené. První tři pachové stopy sejmul dne 15. 11. 1995. Na místě činu byla vysoká tráva a vyšetřovatel rozhodl, že dohledání bude provedeno dne 16. 11. 1995. Jednalo se o zapalovač a z tohoto sejmul otisk pachové stopy. Ze záznamu o sejmutí otisku pachových stop / čl. 168 tr. spisu / vyplývá také doba, po kterou byla ta která pachová stopa sejmuta / konec provazu kolem krku poškozené 45 minut, horní část a opasek kalhot poškozené 45 minut, břicho poškozené 45 minut a zapalovač u těla poškozené 60 minut /. Svědek v další části své výpovědi podrobně popsal techniku snímání pachových stop. Svědek Vladimír T. jako technik PCR OR Nový Jičín dne 20. 11. 1995 provedl na žádost vyšetřovatele sejmutí otisků pachových stop zadržného Pavla D. Sejmutí bylo provedeno z boku těla a z rukou v době 20 minut. O tomto úkonu vypracoval záznam / čl. 169 tr. spisu / o odběru srovnávacích pachových konzerv, šlo o dvě konzervy a vše předal vyšetřovateli. Svědek por. Ladislav S. jako technik PCR vypracoval odborné vyjádření ze dne 21. 11. 1995 včetně diagramu / čl. 170 - 171 tr. spisu /. Byl mu předán otisk pachové stopy z konce provazu škrtidla / vražda poškozené Edity M. /. Tuto stopu sejmul dne 15. 11. 1995 svědek mjr. Ing. Jan A. Dále mu byla dodána srovnávací stopa, sejmutá z těla obžalovaného Pavla D. Provedeným porovnáním byla zjištěna pachová shoda mezi OPS / z konce provazu - škrtidla / a SPK / obžalovaný Pavel D. /. Byli mu dodány také další OPS z předmětného místa činu a tyto byly vyhodnoceny po porovnání jako neupotřebitelné a to pro potřísnění krví a dále, že s tělem poškozené bylo manipulováno. Pomocí videozáznamu a z ohledání místa činu a také s přihlédnutím k době spáchání a k době sejmutí OPS bylo vyhodnoceno, že tyto stopy s ohledem na potřísnění krví, manipulaci s tělem poškozené, jsou neupotřebitelné pro samotné srovnání. Konec provazu byl délky 50 cm a nacházel se mimo potřísnění krví a mimo tělo poškozené a proto bylo vyhodnoceno, že OPS na tomto konci provazu je upotřebitelná. Samotné porovnání prováděla fena jménem B. Juty. Z diagramu vyplývá, že při prvním porovnání byl otisk pachové stopy z místa činu / OPS / jako pátý v pořadí a služební fena tuto OPS ztotožnila. Ve druhém porovnání byla OPS jako čtvrtá a fena opět tuto ztotožnila, ve třetím porovnání byla OPS jako třetí a fena opět tuto ztotožnila. Ve čtvrtém porovnání byla klamná řada, tzn. že OPS byla z řady vyjmuta a služební fena prošla celou řadou a u žádné pachové stopy nereago-

vala a ani žádnou neoznačila. V páté řadě byl použit ústřížek ze srovnávací pachové konzervy obžalovaného, který byl umístěn jako čtvrtý v pořadí a fena jej označila. Toto porovnání pomocí ústřížku je prováděno z toho důvodu, aby bylo ověřeno, zda služební fena opravdu ztotožňuje pach, který je jí dáván k načichání, jde o tzv. kontrolní zkoušku. Služební fena jménem Bjuty je hodnocena jako spolehlivá, když v ostatních případech nedošlo k chybnému srovnání pachových stop. Samotné porovnání pachových stop provádí po dobu 5 let za pomoci dvou služebních fen a ročně se porovnává kolem 300 případů. Za jeho přítomnosti služební fena nikdy zkoušku neprovedla špatně. V tomto konkrétním případě rozhodl osobně o tom, že stopy - OPS, horní část a opasek kalhot poškozené, břicho poškozené a zapalovač u těla poškozené jsou neupotřebitelné pro srovnání a to z důvodů, že bylo manipulováno s tělem poškozené policisty a lékaři, dále pro krevní stopy a mrtvolný pach. Také přihlédl k uplynulé době, přičemž pachová stopa ze zapalovače byla zjištěna až při dalším ohledání. Konec provazu vyhodnotil jako upotřebitelný, když trval na tom, že nebyl potřísněn krví a byl mimo tělo poškozené. Před vlastním ostrým porovnáním se provádí tzv. zkouška zajímavosti. Prostředí / déšť, vítr, zima, teplo apod. / má vliv na kvalitu pachové stopy. Doba, která uplynula od spáchání trestného činu do doby sejmutí pachové stopy je uvedena na záznamu o odběru OPS / čl. 168 tr. spisu /. Z toho vyplývá, že OPS sejmul KT mjr. Ing. A. [redacted] dne 15. 11. 1995 v 20.00 hod a dne 16. 11. 1995 v 10.00 hod. Místo činu je Příbor - hřiště a doba spáchání asi 14. 11. 1995.

Svědék Pavel L. [redacted] vypověděl, že dne 15. 11. 1995 / byla středa / odešel kolem 15.30 hod se štěnětem německého ovčáka na procházku. Přešel ulici Štramberskou a pokračoval cestou k elektrické rozvodně. Procházel kolem garáží, kde štěně pustil z vodítka, za garážemi zabočil doleva na mostek a chtěl projít dírou v plotě na hřiště, zde však byli děti se psem a proto se vrátil zpět a šel po hrázi potoka a šel po mezi, která vede mezi potokem k rozvodně. Mezi cestou a mezí, po které šel, je pole. Asi v polovině pole zjistil, že štěně jde k potoku, proto ho okřikl, podíval se za ním a všiml si, že směrem k potoku leží nějaká osoba. Tělo bylo zakryto nějakým kabátem. Od těla se pohyboval ve vzdálenosti maximálně 5 metrů. Všiml si, že postava má částečně obnažené nohy ke kolenům. Šel po břehu Lubiny kolem restaurace Mexiko a vydal se za známým městským strážníkem Petrem M. [redacted] Tento bydlí proti garážím, kolem kterých procházel. Společně s Petrem M. [redacted] šli na místo, kde ležela ta osoba a městský strážník se pohledem přesvědčil, že zde leží žena s provazem na krku. Plastikový plynový zapalovač toho dne neztratil. Vyšetřovatel svědkovi předložil plynový plastikový zapalovač oranžové barvy, svědek si jej prohlédl a uvedl, že tento dne 15. 11. 1995 určitě na místě neviděl. Nevšiml si žádných dalších osob, které by se pohybovaly v prostoru. Petr M. [redacted] telefonoval na Policii. Svědek Petr M. [redacted] vypovídal v souladu s výpovědí svědka Pavla L. [redacted] Došel k místu, které mu označil Pavel L. [redacted] a byl vzdálen asi na 2 metry od těla. Vizuelním pohledem zjistil, že se jedná o mrtvolu ženy, která byla oblečená v tmavém kabátě, znečištěném na hrudníku skvrnami od zaschlé krve.

Pokračování

- 18 -

Kalhoty zn. rifle měla shrnuté až po kolena. Vedle těla ležela tmavá taška. Dalších věcí včetně plynového zapalovače si nevšiml. Na místě byl krátkou dobu, na nic nesahal a šel telefonovat na OO PČR Příbor. Místo bylo zajištěno do příjezdu výjezdových skupin. Žádná osoba nebyla v těsné blízkosti nálezu těla ženy. Obžalovaného Pavla D. [redacted] zná z častých služebních zákroků. Dne 19. 11. 1995 ve večerních hodinách na náměstí v Kopřivnici před restaurací Slávie zakročoval proti obžalovanému společně s policistou Rudolfem L. [redacted]. To proto, že na služebnu se dostavil druh paní D. [redacted] který oznámil, že došlo k bitce mezi otcem a synem - obžalovaným. Viděl, že obžalovaný je zase poškrábaný, zakrvácený a měl oděrky na obličeji i na rukou. Připadalo mu, že je opilý, snažili se slovně situaci uklidnit a vyřešit. Policista Rudolf L. [redacted] použil mírnějších donucovacích prostředků. Pak se obžalovaný uklidnil, proto ho odvedli na služebnu a po dohodě s ním mu zjistili vlakový spoj na Kopřivnici a odvezl obžalovaného ve služebním vozidle na nádraží. Do Kopřivnice jel proto, protože říkal, že jede k nějakému svému kamarádovi. Nevěděli o tom, že poškozená Edita M. [redacted] je pohřešována a že paní Vladimíra G. [redacted] nahlásila dne 18. 11. 1995 na státní Policii v Příboře, že u ní v bytě byl obžalovaný a že doznal svůj podíl na vraždě Edity M. [redacted]. Shodně vypovídal i svědek Rudolf L. [redacted]. Jako strážník Městské Policie při zákrocích viděl, že obžalovaný pod vlivem alkoholu je velmi agresivní. Bil se i s rodiči, kopal je, škrábal a bil pěstmi. Nenechal si domluvit a platila na něj pouze facka. Když zjistil, že je někdo silnější, tak dostal strach a uklidnil se.

Svědčyně Kateřina L. [redacted] spolupracovnice poškozené Edity M. [redacted] vypověděla, že dne 13. 11. 1995 byli společně na odpolední směně v a.s. Tonak Nový Jičín. Po směně pili víno, přičemž poškozená Edita M. [redacted] vypila pouze 2 dcl vína. Pak šli na autobus, který je přepravil z Nového Jičína do Příbora. Cestou navrhovala poškozené, že si půjdou ještě někde sednout. Poškozená toto odmítla s tím, že chce být brzo doma. Na zastávce v Příboře u pošty vystoupila. Od té doby již poškozenou Editu M. [redacted] neviděla. Poškozená nějaké prsteny nosila, zdali je měla dne 13. 11. 1995, neví. Svědkyně dále vypověděla, že osobně zná obžalovaného Pavla D. [redacted] a to již od dětství. Tento hodně pije alkohol, v opilosti je dotěrný až agresivní a suverénní. Takto ho také poznala na tanečních zábavách. Když s ním tančila, chtěl pusu a choval se dost hrubě. Poškozená Edita M. [redacted] jí říkala, že obžalovaného zná ze školy a obecně z Příbora. Když se poškozená ptala, jak chodí domů z města Příbora, tak jí sdělila, že nechodí po hlavní cestě Frenštátské, ale raději chodí přes park kolem nádraží. Zastávka autobusu v Příboře u pošty je před náměstím a pokud poškozená šla domů, nemusela přes náměstí jít. Svědkyně Michaela G. [redacted], sestřenice poškozené Edity M. [redacted] uvedla, že tato byla milé povahy a s každým dobře vycházela. Sestřenice znala obžalovaného D. [redacted] a chodila také s jeho sestrou do školy. Sestřenice Edita M. [redacted] se také s obžalovaným bavila na diskotéce. Jejich rozhovoru nebyla přítomna. Obžalovaný požíval alkoholické nápoje a pod jejich vlivem byl prudký. Jeho sestra Monika jí říkala, že se s bratrem - obžalovaným dá těžko vyjít, že je prudké povahy. Při příležitosti 18

narozenin dala sestřenici Editě M. jako dárek v měsíci listopadu roku 1995 stříbrný prsten v hodnotě kolem 160,- Kč, tento byl ve tvaru oválu a byly na něm vyryty ornamenty. Pro účely vyšetřování prstýnek nakreslila / čl. 370 tr.spisu /. Svědkyně dále popsala trasu, kterou sestřenice chodila, když přijela z práce / a.s.Tonak Nový Jičín /. Vystoupila u pošty v Příboře, šla kolem pečovatelského domu dolů k ulici K nádraží a kolem kolejí a fotbalového hřiště šla po cestě směrem domů. Svědkyně Monika M. vypověděla, že s obžalovaným Pavlem D. se seznámila v létě roku 1995 na diskotéce v Příboře. Bydlela na ubytovně kam obžalovaný chodil a s kamarády kouřili marihuanu. Její spolubydlící Romana M. jí říkala, že obžalovaný po ní vyžadoval ve sprše pohlavní styk. V měsíci listopadu roku 1995 se dozvěděla, že u hřiště v Příboře byla zavražděna Edita M. Obžalovaný za ní přišel na ubytovnu první sobotu po této události, byl špinavý a na přední straně krku měl zarudlé škrábanice. Měl oblečený černé špinavé rifle, botasky a bundu a působil na ni, že byl psychicky mimo. Žádal ji, aby mu sehnala pervitin. Také hovořil něco o šňůře, nač ji potřeboval, neříkal, pouze říkal, že jí má sehnat. Vzhledem k jeho stavu si myslela, že chce spáchat sebevraždu a hovořil o tom, že se rozešel s dívkou. Hovořil také o tom, že má v kapse marihuanu a vytáhl z kapsy bundy malou skleničku s uzávěrem. Chtěl si ubalit " trávu " a když dával skleničku zpět do kapsy, tak slyšela cinknutí a nabyla dojmu, že sklenička cinkla o nůž. Nůž však neviděla a tento obžalovaný ani nevytáhl. Šlo pouze o její dojem. U obžalovaného neviděla žádné prsteny. Zdali měl agresivní chování, neví. Nikdy se k ní nechoval agresivně. Shodně vypovídala svědkyně Romana M. Obžalovaný jí na ubytovně zval do sprchy s tím, že se chce milovat. Když mu odpověděla, že nechce, byl nervózní, chytil ji za ruku a tahal ji do koupelny. Vytrhla se mu a řekla mu, že s ním nechce nic mít. Obžalovaný začal hodně kouřit, kouřil jednu cigaretu za druhou a bylo vidět, že je nervózní z toho, že s ním nešla do koupelny. Jednání obžalovaného bylo takové divné, když se vlastně ani neznali a začal mluvit o koupelně, o souloží, říkal, že půjdou do sprchy, kde si " zapáchají ". K okolnostem vraždy Edity M. nic neví, tato však údajně s obžalovaným chodila. To však pouze slyšela.

Svědci Vlasta M. a Vladislav M. rodiče poškozené Edity M. shodně vypověděli, že dcera Edita chodila se sestrou obžalovaného do základní školy v Příboře. Obžalovaný také na tuto školu chodil. Musel proto dceru Editu znát a to nejen ze školy, když se také stýkali mimo školu při různých hrách apod. Také se setkávali u souseda V. Dne 13. 11. 1995 měla dcera Edita odpolední směnu v a.s. Tonak v Novém Jičíně. V dopoledních hodinách s ní byl doma otec Vladimír M. Dcera krátce předtím oslavila 18 narozeniny a chtěla si s kamarádkami z Bravantice toto oslavit. Také udělala řidičák. Proto jí otec vysvětloval techniku jízdy vozidla. Rovněž spravovali auto. Kolem 13.00 hod odešla dcera na autobus, který odjížděl v 13.30 hod z Příbora do Jičína. Odešla v kostkovaném kabátě, který si zakoupila od kamarádky, dále měla oblečený rifle a obuté měla polobotky. Nosila pořád stříbrný prsten, který dostala od sestřenice G. a dále nosila prsten ze žlutého kovu / nešlo

Pokračování

- 20 -

o zlatý prsten /. Pokud jde o finanční stránku, měla u sebe částku kolem 20,- Kč. Matka dcery Edity Vlasta M. dále uvedla, že v období kolem 13. 11. 1995 měla dcera menstruaci a proto v kabelce nosila menstruační vložky. Byla sváteční kuřák a kouřila cigarety zn. Petra a Start. Pokud jde o plastický zapalovač oranžové barvy, tento vyšetřovatel vrátil paní Vlastě M. Tato uvedla, že nemůže potvrdit, že jde o zapalovač dcery. Rodiče poškozené dále vypověděli, že z Nového Jičína po skončení zaměstnání musela dcera jet autobusem do Příbora, tento odjížděl z Nového Jičína kolem 22.30 hod. Do Příbora autobusem přijela kolem 22.45 hod a vystoupila u pošty, šla dolů po chodníku, pak doprava, dostala se do prostoru nádraží v Příboře a dále musela jít kolem fotbalového hřiště. Touto trasou chodila běžně celá rodina, když zde bylo více světla. Šlo o nejlepší cestu z Příbora k nim domů. Soud v rámci hlavního líčení rodičům poškozené přečetl výpověď obžalovaného z přípravného řízení, kde tento vypovídal zejména o místě, kde se s dívkou v Příboře setkal, dále o trase směrem k nádraží přes železniční přejezd směrem k restauraci Mexiko a dále po kolejišti a tito shodně potvrdili, že touto trasou domů z města Příbora chodili, bylo tam více světla, šlo o nejlepší trasu z Příbora k nim domů a takto také chodila jejich dcera Edita M. Je možno jít rovněž po hlavní cestě Frenštátské, muselo by se však jít kolem restaurace Mexiko, což nebylo ve večerních hodinách vhodné. Cesta kolem nádraží byla také vhodnější z důvodů veřejného osvětlení. Svědkyni Vlastě M. vyšetřovatel předložil věci, které byly zajištěny při ohledání poškozené Edity M. Svědkyně k tomu uvedla, že schází dva prsteny a to stříbrný, ozdobná část byla ve tvaru oválu a v tomto bylo ozdobné rýhování a dále prsten ze žlutého kovu, který byl masivnější a dcera jej nosila na ukazováku pravé ruky. Tento jí také pevně seděl na prstě. Tyto prsteny nosila stále a musela je mít na ruce i v den, co se událost stala. Dcera měla u sebe také dioptrické brýle, které používala pouze při práci, čtení apod. Doma brýle nejsou, ten den, co se událost stala, je u sebe měla a podle jejího názoru je musel vzít pachatel. Brýle byly zakoupeny v roce 1994 za částku asi 300,- Kč. Byly zachovalé. Pouzdro na brýle bylo zakoupeno asi za 40,- Kč. Ve městě se hovořilo o tom, že obžalovaný chtěl s dcerou Editou stále chodit, avšak tato o něj zájem neměla. Svědkyně Vlasta M. v přípravném řízení po předložení katastrální mapy vyznačila červeně a zeleně trasy, kterými dcera Edita chodila z Příbora domů. Kolem nádraží chodila hlavně proto, že tudy je cesta osvětlená z nádraží a kolejiště. Soud těmito katastrálními mapami provedl důkaz. Rodiče poškozené dále shodně vypověděli, že s dcerou Editou neměli výchovné problémy. Nikdy se nestalo, že by se tato opozdila při návratu domů a pokud se chtěla někde zdržet, vždy jim to předem oznámila a dodržela smlouvenou dobu návratu domů. Dcera Edita se kamarádila s jistým Zdenkem / o Vánocích roku 1994 už spolu nechodili / a Karlem S. z Kopřivnice, se kterým se bavili po pohřbu dcery také na téma, zda měl s Editou pohlavní styk, přičemž Karel S. jim uvedl, že nikoliv. Proto jsou toho názoru, že jejich dcera Edita nikdy neměla žádný pohlavní styk s mužem. Spíše by se dalo říci, že z toho ještě měla obavy a strach. Kritického dne měla dcera Edita na sobě také další doplňky a to náušnice, řetízky na krk a řetízky na ruku. Měla sebou také černou dámskou

Pokračování

- 21 -

kabelku. Svědkyně Vlasta M. [redacted] dále vypovéděla, že chodila do základní školy s matkou obžalovaného Pavla D. [redacted] a proto jí zná osobně ze třídy. Je jí také známo, že sestra obžalovaného chodila do školy s dcerou Editou. Zaráží jí to, že poté, co se to všechno přihodilo, potkává matku obžalovaného ve městě a má pocit, že tato jako by se jí vysmívala do tváře. Svědek Vladislav M. [redacted] dále vypovéděl, že jim jako rodičům poškozené bylo doručeno usnesení vyšetřovatele, kterým budou vráceny věci dce-ry Edity, které byly zajištěny v průběhu vyšetřování. Z věcí schází pouze dva prsteny a brýle s pouzdem. V době činu tyto prsteny měla dcera Edita na ruce a brýle vždy nosila u sebe, když tyto používala při práci, na čtení apod. Při chůzi je nepoužívala. Peněženku s penězi měla dcera doma. Svědek se dále vyjádřil k trasám chůze dce-ry Edity domů po příjezdu do Příboře z odpolední směny. Dcera Edita přijížděla do Příboře autobusem kolem 23.00 hod a vystupovala u pošty. Další trasy chůze do mí-
sta bydliště svědek vyznačil barevně v katastrální mapě s tím, že tyto budou součástí trestního spisu. Červenou barvou vyz-
načil trasu, kterou dcera Edita nejčastěji chodila z odpolední směny domů. Tudy chodila hlavně proto, že ulice a další trasa chůze kolem nádraží byla osvětlena. Rovněž se stávalo, že chodi-
la po ulici Frenštátské, tedy po chodníku vedle silnice. Dne 13. 11. 1995 dcera Edita kolem 13.00 hod odešla z domova na autobus do práce a již ji neviděl. Rodiče poškozené Edity M. [redacted] - paní Vlasta M. [redacted] a pan Vladislav M. [redacted] se řádně a včas připojili s nárokem na náhradu škody v tomto trestním ří-
zení. Proto soud rozhodl ve smyslu ustanovení § 44 odst. 2 tr. ř. tak, že poškození Vladislav M. [redacted] a Vlasta M. [redacted] se se svým nárokem na náhradu škody v tomto trestním řízení připouštějí. Také svědkyně Andrea R. [redacted], jejíž výpověď byla ve smyslu ustanovení § 211 odst. 1 tr. ř. v rámci hlavního líčení čtena /
stejně jako výpověď svědkyně Romany M. [redacted] / potvrdila, že poškozená chodila do základní školy se sestrou obžalovaného Mo-
nikou D. [redacted]. Poškozená Edita snad měla také v létě roku 1995 společně s obžalovaným a dalšími stanovat u sousedů M. [redacted] - jistých S. [redacted]. To ví však pouze z doslechu. Poškozené Editě M. [redacted] prodala zimní dámský kárový, hnědo - černý kabát dne 12. 11. 1995 za částku 300,- Kč. Obžalovaného Pavla D. [redacted] zná z vidění. Má za to, že jej potkávala společně s poškozenou Editou M. [redacted] na diskotéce v restauraci " Za vodou " v Pří-
boře. Poškozená Edita M. [redacted] obžalovaného Pavla D. [redacted] určité
znala. Svědek Radek V. [redacted] rovněž potvrdil, že obžalovaný po-
škozenou Editu M. [redacted] znal. Stýkali se také na diskotékách,
kde se normálně mezi sebou bavili. Šlo o kamarádství, nikoliv o bližší vztah. Také se stýkali, když stanovali na zahradě. Obžalovaný ve větší míře požíval alkoholické nápoje. Poškozená se mu nikdy nesvěřila s tím, že by se k ní obžalovaný choval agresivně. Kritického dne poškozená po vystoupení z autobusu v Příboře u pošty mohla či nemusela jít přes náměstí, když šla domů. Možností je více. Zastávka autobusu u pošty je před ná-
městím v Příboře. Pokud poškozená vystoupila na této zastávce kritického dne, nemusela jít nutně přes náměstí domů. Pokud šla přes náměstí, zašla si přibližně 200 metrů.

Rodiče obžalovaného - svědci Jaroslava D. [redacted] a Pavel D. [redacted] v rámci hlavního líčení po zákonném poučení využili svého práva a výslovně prohlásili, že vypovídat proti synovi nebudou.

Pokračování

- 22 -

Proto soud ve smyslu ustanovení § 211 odst. 3 tr.ř. přečetl výpovědi těchto svědků z přípravného řízení / svědkyně Jaroslava D [redacted] - čl. 310 - 323 tr. spisu, svědek Pavel D [redacted] - čl. 326 - 338 tr. spisu /. Shodně v přípravném řízení vypověděli, že syn měl problémy již v průběhu školní docházky a měl jednou druhý stupeň z chování. To bylo za krádež v prodejně. Učební poměr nedokončil a byl vyloučen, když začal požívat alkoholické nápoje. Na domluvy nedal a chodil opilý asi dvakrát týdně. Prodělal také protialkoholní léčení v PL Opava, které však nepomohlo. Celá rodina mu vyčítala, že pije alkoholické nápoje. Ze základní vojenské služby byl propuštěn pro zdravotní potíže. Začal brigádově pracovat ve stavební firmě v Příboře. Zde pracoval až do zadržení Policií. Alkohol pil o záloze a výplatě, to se opil až do "němoty", že byl až mrtvý ". V tomto stavu se nesnášel se svým otcem, dokonce se nejen hádali, ale i porvali a syn otci vyhrožoval, že ho zabije. Když mu na druhý den domlouvali, tak se omlouval s tím, že to zase přehnal. Vždy si dobře i přes opilost pamatoval na to, co v opilosti dělal. Svědkyně Jaroslava D [redacted] a Pavel D [redacted] se v měsíci červnu roku 1995 rozvedli. Již v prosinci roku 1994 se do společné domácnosti přistěhoval Martin B [redacted] který žil s Jaroslavou D [redacted] v druhovském poměru. Syn druhu přijal jako kamaráda. Se synem se o sexu nebavili. Před vojnu chodil s nějakou dívkou z Kopřivnice, jak se jmenovala, neví. Nic bližšího o ní neví. Potom syn chodil se spolužačkou dcery, jak se tato dívka jmenovala, také neví a syn se svěřil, že s touto dívkou měl poměr. Po vojně měl také nějaké dívky, avšak nezmínil se, že by s těmito měl pohlavní styk. Nevšimli si, že by se k těmto dívkám choval agresivně. O jeho případných dalších sexuálních aktivitách jí není nic známo. Nevšimli si, že by se syn nějak sám ukájel. Ani příbuzní jim nesdělili, že by syna případně toto dělat viděli. V měsíci říjnu a listopadu roku 1995 se syn opíjel o záloze a výplatě. Dne 13.10. 1995 měl výplatu a přišel domů v podnapilém stavu. Lehl si na gauč a matce Jaroslavě D [redacted] řekl " mami, nemohla by si mi podržet ". Dále říkal, aby s ním šla do koupelny. Na matku nesahal, jen ta slova pronesl. Svědkyně Jaroslava D [redacted] k tomu uvedla, že synovi řekla, že je jeho matka, že není žádná " svině ". Zda si obžalovaný - syn něco dovolil ke své sestře jim známo není. V poslední době před zadržením se syn choval normálně, nic zvláštního na něm nepozorovali. Svědkyně Jaroslava D [redacted] dále ke dni 13. 11. 1995 uvedla, že si na tento den přesně pamatuje. Syn Pavel - obžalovaný toho dne přišel domů kolem 15.00 hod. Byl střízlivý. Bývalý manžel přišel domů kolem 15.30 hod. Společně se synem Pavlem šla na nákup do města. Po příchodu domů synovi vyprala bundu a jeho černé rifle. Pamatuje si dobře, že to bylo pondělí a prala kolem 16.30 hod. To ještě bývalý manžel ani druh doma nebyli. Prala v automatické pračce, bundu pověsila do obývacího pokoje na garnýž a rifle do koupelny. Syn Pavel byl v obývacím pokoji a díval se na televizi. Bývalý manžel přišel domů pak kolem 18.00 hod, neboť si byl něco vyřizovat ohledně práce, když byla se synem ve městě. Potom se stavil v restauraci Na růžku. Nachystala večeři, všichni pojedli a potom se dívali na televizi. Druh Martin B [redacted] byl nějakou dobu v dětském pokoji, tam se díval na televizi a ona se synem a bývalým manželem se dívali na televizi v obývacím pokoji. Potom druh přišel za nimi. Společně se dívali na film o

letcích. Bývalý manžel nebyl opilý, druh domů přišel střízlivý, žádný alkohol doma nepili a potom šli všichni spát. Syn Pavel opilý v žádném případě nebyl. Spát šli kolem 22.15 hod - 22.30 hod, syn šel spát do kuchyně, bývalý manžel do obývacího pokoje a ona s druhem spala v ložnici. Z obývacího pokoje do ložnice byli dveře zavřené, z obývacího pokoje ještě vedou dveře do kuchyně a ty bývají otevřené. Tento den byly otevřené. Potom co šla spát, žádný pohyb v bytě nezaznamenala. Domnívá se, že kdyby někdo z bytu odcházel, slyšela by to. Z kuchyně je možné odejít dveřmi do předsíně a potom na hlavní chodbu domu. Pokud by syn odešel, určitě by to slyšela. S druhem šli hned spát, nebavili se spolu a nepamatuje si, zdali poté co šli spát do ložnice spolu měli pohlavní styk. Z ložnice vyšla až na druhý den ráno v 04.00 hod, syn spal v kuchyni, měl na sobě oblečený slipy a tílko. Vzbudila ho ve stejnou dobu jako každý den, choval se normálně a nevšimla si, že by byl zraněn v obličeji. Oblékal se v obývacím pokoji a bral si oblečení, které mu předchozího dne vyprala. Také si nevšimla žádného potřísnění krví na povlečení a polštáři, které mělo barvu bílou. Druh Martin B. vstával až v 05.30 hod a se synem Pavlem se neviděli. Bývalý manžel syna Pavla mohl vidět, když si tento byl v obýváku pro oblečení. Zdali byl bývalý manžel probuzený, neví. Po odchodu syna Pavla z domova nenašla žádné jeho oblečení, které by bylo potřísněno krví. Nezjistila ztrátu žádného z nožů, které doma měli. Prádelní šňůru doma nemají a nikdy takovou u syna Pavla neviděla. V úterý byla v Opavě vyřizovat věci druhovi. Domů se vrátila v 15.30 hod, syn Pavel byl doma, choval se normálně jako vždy a byl střízlivý. Domů přišla společně s druhem, který jí čekal u vlaku. Bývalý manžel přišel domů později. Doma seděli, hráli karty a dívali se na televizi. Kolem 20.30 hod druh otevřel láhev alkoholu zn. Meruňka a tento všichni čtyři vypili. Potom šli postupně spát. Ve středu měl syn výplatu, domů se vrátil až ve čtvrtek kolem 01.00 hod a byl opilý. Ve čtvrtek ani v pátek nešel do zaměstnání a říkal, že má dovolenou. Ve čtvrtek byl celý den doma a v pátek odešel ve 20.30 hod do hospody. U sebe neměl žádné peníze. Svědkyně v této fázi své výpovědi uvedla, že si nyní uvědomuje, že ve středu kolem 19.00 hod šla syna Pavla hledat proto, že měla obavu, aby nepropil celou výplatu. Našla ho kolem 19.00 hod v restauraci Na růžku v Příboře, byl opilý a ptala se ho, kde má peníze a říkala mu, že má jít domů. Vyšla před restauraci, on vyšel za chvíli také a vytáhl z kapsy všechny papíry, měl u sebe pouze 45,- Kč a říkal, že někomu peníze půjčil. Neříkal komu. Syn jí dal doklad o zaplacení autošampónu a leštěnky na auto. Syn Pavel potom domů přišel až v sobotu v 15.00 hod a říkal, že celou dobu byl v hospodě snad v BONVERU. Při příchodu domů byl dosti opilý, choval se však slušně. Najedl se a lehl si v obývacím pokoji, usnul a probudil se nějak v 18.30 hod s tím, že jde do hospody. Peníze u sebe žádné neměl. Potom syna Pavla viděla až v neděli, když ho šla hledat a tento byl v restauraci Slávia v Příboře, kde spal za stolem. Zde byla s druhem a bývalým manželem. Syna probudili, tento však nechtěl jít domů, začal se s nimi přetahovat a druh šel pro městské policisty. V této době jí syn chytil za oděv pod krkem a začal s ní cloumat. To se již vracel druh se strážníky, přiskočil k synovi, odstrčil ho a přidržel u vozidla. Policisté

si syna potom převzali a odjeli s ním autem na vlakové nádraží. Policisté k jejímu dotazu, zda syna vezou na záchytku jí sdělili, že syn chce jet do Kopřivnice. Potom již syna Pavla neviděla. Syn nesledoval erotické filmy v televizi. Vždy ráno si brával zápalky a proto neměl žádné zapalovače. Svědkyně Jaroslava D. takto vypovídala v přípravném řízení dne 18. 12. 1995. V další výpovědi po zákonném poučení ze dne 5. 4. 1996 vypověděla, že syn Pavel nikdy nebyl nábožensky založený a do kostela nechodil. V průběhu návštěvy syna ve Vazební věznici v Opavě dne 18. 3. 1996 se syna ptala na riflovou bundu. Tomuto rozhovoru byl přítomen její druh a také bývalý manžel. Šlo o starou riflovou bundu modré vybledlé barvy značně ošoupanou a syn jí na její dotaz řekl, že bundě ustříhl rukávy a nic dalšího bližšího o bundě neříkal, zejména jak s ní naložil. K dotazu vyšetřovatele svědkyně uvedla, že dne 13. 11. 1995 synovi prala károvanou košili červeno - černou, bílou látkovou bundu a potom následující den ráno mu prala černé rifle. Vyšetřovatel svědkyni předložil k nahlédnutí fotografie oděvu syna Pavla, který byl v průběhu vyšetřování zajištěn. Svědkyně uvedla, že na fotografii označené č. 14 je bunda, kterou synovi prala, na fotografii č. 16 je košile, kterou mu také prala a na fotografii č. 17 je ta károvaná košile. Také mu prala černé rifle a ty policistům s dalšími oděvními svršky vydala. Na fotografii také jsou jen modré rifle, policistům však dala černé rifle se širokými nohavicemi - mrkváče. Svědkyně Jaroslava D. dále nakreslila plánek, do kterého vyznačila jednotlivé místnosti bytu. V roce 1995 ji syn napadl tak, že ji chytil za oděv v místech pod pravou lopatkou a vyhodil za dveře. Žádné zranění jí nezpůsobil. Dále v témže roce ji syn Pavel napadl tak, že ji chytil a narazil na auto. Tehdy rozbil zařízení v bytě. Příklad šetřila Policie. Poškozená Edita M. byla spolužačkou dcery Moniky. Poškozenou neznala. Také matku poškozené nezná. Otce poškozené viděla jednou, to bylo po zadržení, kdy přišel k nim a řekl, že pokud syna pustí, že ho stejně zabije. Zda syn - obžalovaný poškozenou Editu M. znal, neví. Nejsou jí známy žádné okolnosti ohledně vraždy, týkající se Edity M. Ve věcech syna Pavla nenalezla žádné prstýnky ani pornografický film. Svědek Pavel D. otec obžalovaného vypovídal shodně jako svědkyně Jaroslava D. Syn byl v opilosti agresivní a když byl mu toto vytykáno, tak reagoval tak, že se ho snažil fyzicky napadnout. Takto jej napadl asi dvakrát až třikrát a většinou něco doma ve zlosti rozbil. Syn také občas napadl i svoji matku. Při rvačce používal sprostých slov. K potyčkám docházelo jen v opilosti, druhý den toho litoval. Neví o tom, že by syn měl nějakou známost s dívkou mimo dívky z Kopřivnice, se kterou chodil hodně dávno. Syn se mu nikdy nezmínil o tom, že by s nějakou dívkou měl pohlavní styk. Dne 13. 11. 1995 se s bývalou manželkou, E. a synem Pavlem díval na televizi na film Železný orel. Alkohol nepili žádný. Televizi vypli asi v 22.10 hod a kolem 22.30 hod šli spát. Syn Pavel spal v kuchyni, bývalá manželka s E. spali v pokoji a on v obývacím pokoji. Na žádost vyšetřovatele svědek vypracoval situační náčrtek bytu. Vyznačil postele, na kterých spali s tím, že dveře z kuchyně bývají vždy otevřeny proto, že v obývacím pokoji je umístěno topení, které vytápí i kuchyň. Dveře z obývacího pokoje do ložnice byly zavřeny. V průběhu dne 13. 11. 1995

syn chodil v černých riflích, v černém proplétaném svetru a světlé bundě, kterou mu potom jeho matka vyprala. Večer zřejmě chodil ve slipech. Na noc dveře z kuchyně do chodby zavírají. Hlavní vchod na schodiště se vždy uzamkne klíčem zn. FAB a ještě se dá zajišťovací řetízek. Má lehké spaní a pokud někdo v nočních hodinách jde na WC, které je v koupelně, tak se probudí. Vylučuje možnost, že by v noci syn Pavel bez jeho vědomí odešel ven. Dne 13. 11. 1995 všichni byli střízliví, žádný alkohol nepili, bylo před výplatou. Dne 14. 11. 1995 ráno manželka / bývalá / budila syna do zaměstnání. Tento si vzal nějaké kalhoty a šedivou bundu, která již byla po vyprání suchá. Když syn odcházel z bytu, byl probuzený a viděl ho chodit v kuchyni otevřenými dveřmi. Syn Pavel se choval normálně. Dále z bytu odešel do zaměstnání a odešel i B. Domů přišel po 15.00 hod a syn Pavel již byl doma. Choval se normálně a neviděl na něm žádné zranění. B. byl již také doma. Bývalá manželka mu byla něco vyřizovat v Opavě. Přijela proto domů kolem 16.00 hod a toho dne se také něco pralo, co se však pralo, neví. Svědek Pavel D. dále ve své výpovědi popisoval následující dny a události shodně se svědeckou výpovědí své bývalé manželky Jaroslavy D. Někde kolem 16. 11. 1995 se v zaměstnání dozvěděl, že v Příboře někdo zavraždil nějakou ženu. Se synem Pavlem o tom nehovořil. V pondělí, poté co strážníci syna Pavla odvezli na nádraží, ho policisté hledali v bydlišti. Řekli jim, že o synovi nic neví. Tušili, že něco udělal, že se někde porval, něco rozbil apod. Policisté potom hovořili s bývalou manželkou a zajistili oděv syna Pavla. Také provedli domovní prohlídku. K dotazu vyšetřovatele svědek uvedl, že od 13. 11. 1995 nezjistili ztrátu žádného nože z domácnosti. U syna Pavla nikdy neviděl prstýnky ani prádelní šňůru. Tento se mu také nesvěřil s tím, že by nějaké ženě ublížil. Syn Pavel mu osobně nikdy nevyhrožoval zabitím s nožem v ruce. Poškozenou Editu M. nezná a neví o tom, že by jí znal syn Pavel. O okolnostech spáchání trestných činů, pro který je stíhán jeho syn mu není nic známo. Takto vypovídal svědek Pavel D. ve své výpovědi v přípravném řízení ze dne 7. 2. 1996. V další výpovědi ze dne 10. 5. 1996 vypověděl, že syn Pavel žádný kapesní nůž neměl. Když byl syn opilý, chtěl se bít, vyhrožoval mu tím, že ho zbije, zabitím mu ani bývalé manželce nevyhrožoval. Když vystřízlivěl, pohovořili si o tom, on toho svého jednání litoval, omluvil se a slíbil, že to už nikdy neudělá. Nikdy se nestalo, že by násilím vyžadoval peníze. Pokud jde o riflovou bundu, tak si vzpoměl, že tuto použil místo montérkové blůzy. Zůstala někde na šatně. Tato bunda bývala vždy uložená ve skříni v místnosti, ve které spí manželka / bývalá / s druhem. Na tuto skutečnost si vzpomněl až po návštěvě syna ve Vazební věznici v Opavě. Po Příboře šli řeči, slyšel to v obchodě od starších lidí, jejichž jména nezná, že syn byl při rekonstrukci kopán a zbit. Proto to psal synovi v dopise. Také se dozvěděl od bývalé manželky, že syn Pavel si troufl nejen na ni, ale i na sestru Moniku, když byl opilý. Jak si na sestru troufl mu bývalá manželka neřekla. Je pravdou, že Monika pak měla z Pavla strach, to proto, že když byl opilý, tak se pral. V osobních věcech syna Pavla žádné prsteny neviděl ani nenašel. Syn Pavel nábožensky založený nebyl a do kostela nikdy nechodil. Pokud jde o riflovou bundu svědek dodal, že o skutečnosti, že ji nechal někde v zaměstnání, že se neztratila, řekl

bývalé manželce a jejímu druhovi B. [redacted] až po návštěvě ve Věznici v Opavě, kde se bývalá manželka syna na bundu ptala. Vzápětí svědek Pavel D. [redacted] ve své výpovědi uvedl, že tu bundu použil v létě roku 1995. Zahodil ji do popelnice znehodnocenou. Svědek Martin B. [redacted] v přípravném řízení ve své výpovědi ze dne 18. 12. 1995 vypověděl, že s Jaroslavou D. [redacted] žije v družovském poměru. Po zákonném poučení také zejména o právu odepření výpovědi v trestní věci osoby blízké uvedl, že poučení rozuměl a zřídka se svého práva nevypovídá. V rámci hlavního líčení svědek vypověděl, že nejméně již půl roku nežije v družovském poměru s Jaroslavou D. [redacted]. Ve výpovědi ze dne 18. 12. 1995 svědek Martin B. [redacted] vypověděl, že s obžalovaným Pavlem D. [redacted] vycházel od samého počátku dobře. Když ho poznal, tento již hodně a často požíval alkoholické nápoje. Přiváděl se do podnapilého stavu v den podpory, kterou bral v nezaměstnanosti. Potom nastoupil do zaměstnání a opíjel se pouze o výplatách, byl opilý tak po dobu dvou dnů. Chodil s nějakou dívkou Monikou, která bydlela na ubytovně v Příboře / svědkyně Monika M. [redacted] - čl. 387 tr. spisu bydlela na ubytovně v Příboře / a s touto dívkou měl mít pohlavní styk. Babička obžalovaného Emílie L. [redacted] viděla obžalovaného onanovat v chodbě domu. Asi týden až 14 dní před zatčením obžalovaného se mu jeho matka svěřila s tím, že obžalovaný přišel večer v podnapilém stavu domů a lákal ji do koupelny s tím, že mu má "podržet". Vysvětlila mu, že to nejde, že je jeho matka. Obžalovaný Pavel D. [redacted] se jako agresivní začal projevovat až poté, co se vrátil z vojny, kde byl u jednotky rychlého nasazení. Agresivita se u něj projevovala tak, že když si vypil, strašně se chtěl rvát se svým otcem a občas vyjel i po své matce a proto musel proti němu zakročit. Také běžel pro policisty Městské Policie v Příboře. Toto napadení projednával Městský úřad. Na jaře roku 1995 obžalovaný napadl svou matku v opilosti, chtěl se stále bít a nejprve zbil doma svého otce. Také jemu obžalovaný vyhrožoval, že ho zbijí a měl ruce v pěst a bil hlavou o dveře, byl v takovém tranzu a dával najevo, že má sílu. Potom dal svému otci facku, rozběhl se a kopl do auta rodičů, následně skočil po své matce, rukama ji sevřel krk, držel ji dlouho, bylo poznat, že chce matku zaškrtit. Nemohl ho ani od matky odtrhnout. Potom se mu to podařilo a obžalovaný zaútočil i na něj a proto ho srazil k zemi, když mu dal dvě rány pěstí. Obžalovaný se pak v koupelně pořазal na zápěstí horní končetiny žiletkou. Zavolali záchrannou službu, která ho ošetřila. Tento případ také šetřila Policie z OOP v Příboře. Na druhý den si obžalovaný vše pamatoval, omluvil se s tím, že měl nervy. Obžalovanému stačilo, když vypil čtvrt litra Meruňky, hned byl opilý a když vypil 7 - 8 piv, byl úplně opilý. Vždy si však pamatoval, co v opilosti tropil. Domnívá se, že vše má původ ve výchově obžalovaného a že výchova byla ze strany matky zanedbána. Otec obžalovaného po rozvodu s matkou začal také dosti pít alkohol. Poté, co obžalovaného zavřeli, pijí alkohol hodně všichni. Tím chtějí utopit myšlenku, co se vlastně stalo, co je obžalovanému Pavlovi D. [redacted] kladeno za vinu. Obžalovaný také svému otci vyhrožoval, že pokud mu nedá peníze "na chlast", tak ho zbijí nebo zabije. O peníze neprosil, vždy je vymáhal a otec mu ze strachu peníze dával. Asi dvakrát mu peníze nedal a obžalovaný ho potom zbil. Sestra obžalovaného se jmenuje Monika D. [redacted] a ze svého bratra měla velký strach. Proč, to mu známo

není. Svědek Martin B. ve své výpovědi ze dne 5. 4. 1996 mimo jiné uvedl, že družka, tedy matka obžalovaného Jaroslava D. mu řekla, že obžalovaný Pavel D. po své sestře "vyjel", že se ji taky pokoušel znásilnit. Proto má Monika z obžalovaného strach. Svědek dále vypovídal ke dni 13. 11. 1995 tak, že v odpoledních a večerních hodinách byli doma, tedy on s družkou Jaroslavou D. otec obžalovaného a obžalovaný Pavel D. Matka obžalovaného Jaroslava D. toho dne prala, měla velké prádlo a prala ty věci, které měl obžalovaný na sobě v době jeho zatčení. Dívali se všichni na film v televizi Železný orel II. Když obžalovaný řekl, že půjde spát, tak mu sdělil, že si trochu vypijou a vytáhl láhev Meruňky o obsahu půl litru. Obžalovaný když to uviděl, tak řekl, že si to nenechá ujít, že spát nepůjde a ve čtyřech láhev vypili v době od 21.30 hod do 22.15 hod. Obžalovaný si pak šel lehnout do kuchyně, přičemž agresivní nebyl a známky opilosti na něm nepozoroval. Kolem 22.15 až 22.30 hod si šli všichni lehnout. On / svědek / šel spát do dětského pokoje s družkou, otec obžalovaného si lehl v obývacím pokoji a obžalovaný si lehl v kuchyni. Když obžalovaného naposledy viděl, tento neměl žádné zranění v obličeji. Z kuchyně je možný odchod z bytu pouze přes předstíň. Je tedy možné z kuchyně odejít, aniž by ostatní, kteří byli v pokojích o odchodu věděli. Dne 14. 11. 1995 svědek vstával v 04.00 hod do zaměstnání a vstávala i družka. Obžalovaný spal v kuchyni a družka - matka ho vzbudila, přičemž tento nadával, že je již později, že nestihne vlak. Za jeho přítomnosti se obžalovaný oblékl do stejného oblečení / černé rifle elastické, mikina šedé barvy, tenisky bílo-zelené a šedá zimní bunda /. Obžalovaný se choval normálně, nebyl opilý, nebyl zraněn v obličeji ani potřísněn krví. Neví o tom, že by obžalovaný toho dne 13. 11. 1995 odešel z bytu v nočních hodinách. Kolem 18. 11. 1995 se dozvěděl, že se v Příboře stala nějaká vražda, vlastně o vraždě se dozvěděl až potom, co byl obžalovaný zadržen a s tímto o vraždě nehovořil. Z jednání obžalovaného nevyčetl nic, co by svědčilo o tom, že tento něco o vraždě ví, že by jí případně spáchal. Obžalovaný se choval normálně až do dne 15. 11. 1995, kdy bral výplatu a od toho dne až do neděle o něm nevěděli, tento byl celé dny v podnapilém stavu. Vyšetřovatel předložil svědkovi fotografie 8 zapalovačů a svědek uvedl, že obžalovaný měl v držení zapalovače oranžové a modré barvy / zapalovače č. 6 a 8 /. Tyto zapalovače doma nejsou a co s nimi udělal mu známo není. Byl přítomen domovní prohlídce, při které byl zajištěn časopis Blesk, který byl otce obžalovaného. U obžalovaného nikdy neviděl prádelní šňůru. Před zadržením obžalovaného našel v jeho věcech kino-film, na kterém byly nahé ženy. Svědek Martin B. ve výpovědi, učiněné v přípravném řízení ze dne 5. 4. 1996 uvedl, že obžalovaný nábožensky založený nebyl a pochybuje, že někdo z jeho rodiny by byl nábožensky založený. V měsíci listopadu roku 1995 byla družka Jaroslava D. v Opavě, kam jela vlakem na poštu převzít obálku na jeho jméno. V měsíci listopadu roku 1995 obžalovaný napadl na náměstí v Příboře svoji matku, chytil ji za oděv, držel ji v místech hrudi a mával s ní. Proto požádal o pomoc Městskou Polici, šel strážník I. a ještě jeden, L. dal obžalovanému asi 3 - 4 facky a on / svědek M. B. / také obžalovaného srazil na zem. Zda byl obžalovaný zraněn, neví.

Strážníci odvezli obžalovaného na stanici a dále autem na nádraží ČD. Obžalovaný říkal, že pojedě do Kopřivnice. Pokud jde o kinofilm s pornografickými výjevy, tento družka vysála vysavačem / na filmu bylo porno - ženy a muži /, přičemž matka - družka a otec obžalovaného si mysleli, že chce jejich syna utopit a proto ho hlídali / svědka Martina B. / . V průběhu návštěvy obžalovaného dne 18. 3. 1996 ve Vazební věznici v Opavě se matka Jaroslava D. obžalovaného ptala na bundu, kterou dne 16. 3. 1996 otec obžalovaného hledal s tím, že si ji vezme do práce a bundu doma nenašli. Šlo o starší riflovou bundu otce obžalovaného. Co obžalovaný matce na dotaz odpověděl, mu známo není. Žádné prsteny ve věcech obžalovaného neviděl. Obžalovaný mohl znát poškozenou Editu M. , když jeho sestra s poškozenou údajně chodila do školy. Svědek osobně poškozenou neznal a matku poškozené mu ukázala družka Jaroslava D. v Kopřivnici v autobuse s tím, že je to ta žena, které měl údajně Pavel zabít dceru. Družka také něco řekla v tom směru, že se znají ze školy. Svědkyně Monika D. sestra obžalovaného po zákonném poučení prohlásila, že v trestní věci svého bratra Pavla D. vypovídat nebude. Svědek Martin D. v rámci hlavního líčení vypověděl, že v přípravném řízení před vyšetřovatelem vypovídal pravdu. Na své výpovědi ze dne 18. 12. 1995 a 5. 4. 1996 se v plném rozsahu odvolává. K přítomnosti osob v bytě dne 13. 11. 1995 vypovídá shodně jako v přípravném řízení. Tedy, že se večer dívali na televizi na film Železný orel. Již si nevzpomíná, zda se pil večer nějaký alkohol. Ve smyslu ustanovení § 211 odst. 2 písm. b/ tr.ř. soud přečetl výpovědi svědka Martina B. přípravného řízení na čl. 339 - 344, 346 - 350 tr. spisu a svědek uvedl:

Pokud jsem vypověděl na Policii, že dne 13. 11. 1995, když jsme se dívali na televizi, kde běžel film Železný orel, tak jsem vytáhl láhev Meruňky o obsahu půl litru, kterou jsme všichni čtyři vypili, tak je to asi pravda. Musel jsem mluvit pravdu před vyšetřovatelem. Dne 18. 12. 1995 jsem si to pamatoval lépe než dnešního dne. To proto, že uplynula dlouhá doba od mého výslechu z přípravného řízení. Z kuchyně, kde spal obžalovaný je možno odejít, aniž by to ostatní / tedy on - svědek a matka a otec obžalovaného / věděli. Ten den měl obžalovaný oblečený černé elastické rifle, mikinu šedé barvy a zelené tenisky a tento den nosil také šedou zimní bundu. Spát šel ve slipech. Když se svědek ráno dne 14. 11. 1995 probudil, obžalovaný byl doma, šel normálně do práce. Nebyl opilý, zraněn či potřísněn od krve. Již si nevzpomíná, ve kterých dnech obžalovaného následně viděl, v každém případě se odvolává na to, co vypověděl před vyšetřovatelem. O vraždě dívky v Příboře s obžalovaným nehovořil. Obžalovaný ani nenaznačil, že by s vraždou měl něco společného. Pokud vypověděl, že obžalovaný nebyl doma od 15. 11. 1995 co bral výplatu až do neděle, tak neví, zda obžalovaný chodil spát domů, možná chodil v noci a on / svědek / již spal. U obžalovaného viděl dva zapalovače a to oranžový a modrý. Neví o tom, že by v bytě byla prádelní šňůra, prádlo se věšelo v koupelně na silonovou šňůru. Svědkovi soud předložil doličnou věc - nůž, na kterém je polovina rukojeti a svědek po prohlédnutí nože uvedl, že takový nůž v roce 1995 u D. byl. To si pamatuje proto, že nůž má polovinu rukojeti. Vyšetřovateli vydal v rámci

domovní prohlídky nůž, který však není shodný s doličnou věcí - nožem, který mu byl soudem předložen. Matka obžalovaného Jaroslava D. v každém případě prala v době od 13. 11. 1995, kdy se dívali na film v televizi Železný orel do 22. 11. 1995, kdy byl obžalovaný zadržen, když vlastně prala každý den, což u nich bylo normální. Obžalovaný Pavel D. nebyl nábožensky založený, nemodlil se a nechodil do kostela. Otec obžalovaného vlastnil v kritické době dvě riflové bundy a doma se nacházela pouze jedna. Proto se matka obžalovaného Jaroslava D. syna na návštěvě ve Vazební věznici v Opavě ptala, kde se nachází riflová bunda jeho otce. Obžalovaný odpověděl, že sám neví, o jakou bundu jde. Sestra obžalovaného jménem Monika chodila s poškozenou Editou M. do školy. Pokud v přípravném řízení / čl. 350 tr. spisu / uvedl, že matka obžalovaného mu řekla, že obžalovaný po své sestře vyjel a že se ji pokoušel znásilnit, tak je to asi pravda. K dotazu obhájce JUDr. Vladimíra Hampla svědek uvedl, že pokud vypověděl, že matka obžalovaného prala ode dne 13. 11. 1995 do doby zadržení obžalovaného, tak prala veškeré věci, tedy prádlo syna - obžalovaného, jeho otce a také prala i prádlo jeho / svědka /. Není schopen určit konkrétně, které věci - prádlo obžalovaného prala.

Na místě činu, jak vyplývá z protokolů o ohledání i z pořízené fotodokumentace a plánek místa činu, byli kromě jiných stop a těla poškozené Edity M. zjištěny skutečnosti a to, že poškozená Edita M. měla obě horní končetiny za zády v místech levého zápěstí a pravé dlaně omotány prádelní šňůrou, tato je rovněž omotána kolem krku a z konce prádelní šňůry byla zajištěna stopa pachová, označená č. 4. Mrtvola ženy má v obou uších náušnice ze žlutého kovu, na krku pod prádelní šňůrou je náhrdelník ze žlutého kovu, žena má oblečenu bílou halenku s výšivkou, tato je v krajině hrudní značně potřísněna krví, v místech levého prsu je vidět defekty a tělo je přikryto vlněným kabátem hnědo-černé barvy - károvaný, tak, že kabát přikrývá tělo od prsou do půli stehen. Část dolních končetin v místech stehen je obnažena, na levém stehně je vidět pooperační jizvu šíře cca 1 cm a viditelné délky 10 cm. Kalhoty - rifle jsou staženy do půli lýtek, v pasu kalhot je černý koženkový pásek s kovovou přeskou, pásek je rozepnut. Na hřbetu levé ruky je vidět jedno bodné poranění, na této ruce má žena hodinky s koženkovým páskem - digitální. Tělo po odhrnutí kabátu je obnaženo od místa poprsí do půli lýtek. Halenka je vyhrnuta pod prsa. Na halence v místech levého prsu se nachází dámské kalhotky, tyto jsou v místech nohavičky pravděpodobně rozřezány či rozstřiženy a v místech rozkroku kalhotek se nachází hygienická vložka mírně znečištěná výtokem hnědo - červené barvy. Po obnažení hrudníku ženy bylo zjištěno, že halenka je roztržena nebo rozřezána v přední části, rovněž jako froté bílé tričko a podprsenka. V krajině levého prsu bylo 7 bodných ran o délce 20 mm a po přetočení ženy na břicho, po vyhrnutí kabátu zjištěna řada bodných poranění v krajině lopatek a přesný počet bude zjištěn v průběhu soudní pitvy. Část z cca 25 bodných poranění nenese stopy vitální reakce. Oděv v místech zad je potřísněn krví s mnohými defekty. Dále byla zajištěna dámská koženková taška s obsahem. Na tašce zjištěny šmouhy hlíny. Byla pořízena fotodokumentace a videozáznam kamerou zn. Panasonic a také byly zajištěny stopy, které jsou součástí protokolu. Rovněž byl zpracován plánec. Také

byly zajištěny bio - stopy / krevní stopy a trichologický materiál /. Nálezací soud také shledal zejména z fotografie č. 20, čl. 419 verte tr. spisu, že poškozená má poranění pravé hýždě / pitevní protokol 9, čl. 30 tr. spisu, v pravé krajině hýždě - vé zjištěny dvě podélné téměř paralelně probíhající povrchní řezné rány ostrých okrajů a úhlů, zasahující nejvýše do hloubky 1,5 mm /. Také na krku a zápěstí levé horní končetiny poškozené zjištěna ovinutá prádelní šňůra / pitevní protokol 5, čl. 26 a 7, čl. 28 tr. spisu /. I když v protokole o ohledání místa činu / zejména čl. 411 tr. spisu / se mimo jiné konstatuje, že u obnažení hrudníku ženy zjištěno rovněž jako froté bílé tričko a podprsenka značně prosáklá krví a nálezací soud zdůrazňuje, že šlo o podprsenku - tzv. TOP / pitevní protokol 4, čl. 25 tr. spisu a fotografie na čl. 464 a násl. tr. spisu / a výpověď obžalovaného Pavla D. ze dne 5. 12. 1995 za přítomnosti obhájce JUDr. Vladimíra Hampla, kde mimo jiné uvedl .... kalhotky jsem jí myslím strhnul nebo svlékl, popsat je nedovedu, ona myslím podprsenku neměla, měla jen nějaké tričko a halenku /.

Znalecké posudky z oboru chemie a biologie, kriminalistické techniky, biologie, antropologie, daktyloskopie a mechanoskopie, nacházející se ve spise na čl. 122 - 125, 132 - 140, 142 - 143, 147 - 150 včetně fotodokumentace na čl. 163 - 166 tr. spisu, se vesměs vyjadřují k identifikaci a zařazení stop, nalezených na místě činu a ve věci nemají větší důkazní hodnotu, neboť šlo o stopy nevhodné / vlas ozn. č. 1, rozp. stopa č. 1 a vlas ozn. předmět č. 2, resp. stopa č. 12 je bazálně vypadlý a má odumřelý kořínek nevhodný pro DNA analýzu /, nebo šlo o stopy neupotřebitelné, jednotlivá bodnořezná, řezná či tržná poškození na oděvních svrscích poškozené svědčí pro jednobřitý nástroj - čepel nože, a po předložení doličné věci - nože, nelze vyslovit jednoznačný výrok o totožnosti nástroje, na oděvu obžalovaného nebyla zjištěna textilní vlákna shodná s vlákny oděvu poškozené, mikrostopy z prstu a nehtů obžalovaného neobsahují textilní vlákna, jsou neupotřebitelné. Také mikrostopy z rukou poškozené Edity M. obsahují převážně vlněná vlákna shodná s vlákny vlastního kabátu a shodnost s vlákny oděvu obžalovaného nebyla prokázána. Stopa č. 23 - provaz, kterým byla svázána poškozená není druhově shodný s předloženými vzorky. Na oděvních svrscích poškozené Edity M. / vlněný černo - hnědý kabát, bílá froté mikina, sportovní podprsenka, bílá halenka s výšivkou, zadní díl kalhotek /, byla prokázána lidská krev a výsledky serologických testů se zobrazily jako krevní skupinová vlastnost " A ". Také na prádelní šňůře bylo prokázáno, že se jedná o lidskou krev a výsledky serologických testů se zobrazily jako krevní skupinová vlastnost " A ". U tekuté krve obžalovaného byla zjištěna krevní skupinová vlastnost " O ", Rh / D pozit. / fenotyp CcD.ee /, viz. čl. 136 tr. spisu. Zkumavkovou metodou byla u zemřelé E. M. zjištěna skupinová krevní příslušnost " A₁", MN, Rh pozitivní, genotyp ccD.Ee., viz. čl. 51 - pitevní protokol trestního spisu /. Charakter zranění a následky těchto zranění u poškozené Edity M. jsou zcela nepochybně podávány z pitevních protokolů a znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, soudního lékařství na čl. 22 - 66 tr. spisu, které ve věci zpracovali znalci MUDr. Ladislav Srp, CSc. a MUDr. Rašek Útrata. Oba jmenovaní

znalci závěry svého znaleckého posudku z tvrdili také ústně do protokolu v průběhu hlavního líčení. Na základě těchto důkazů je nadevší pochybnost prokázáno, že poškozená Edita M. utrpěla komplex 7 bodnořezných ran v horní části levé poloviny přední stěny hrudní, z nichž 6 proniká do dutiny hrudní a jedna prochází podkožím předobojní plochy hrudníku vlevo; za rány smrtelné lze považovat rány č. 4, 5 a 6, které kromě protětí kůže a podkoží a v případě rány č. 4 i levé plíce pronikají svalovinou srdce zčásti do levé, zčásti do pravé komory srdeční, další rány poškozují pouze osrdečník, resp. i bránici, bodné kanály těchto ran se uchylují od roviny proložené dlouhou osou těla kolmo na rovinu čelní mírně jak doleva, tak doprava, zatímco s rovinou příčinou jsou prakticky rovnoběžné, či směřují mírně šikmo zepředu shora zad dolů, tyto rány jsou lokalizovány 111 - 130 cm nad úrovní chodidel, vykazují zřetelné známky vitality, mají typický člunkovitý tvar, jsou orientovány prakticky příčně, jejich délka činí 18 - 25 mm a ostrý úhel, odpovídající ostrí čepele zraňujícího nástroje směřuje zevně, zatímco oblý či hranatý na vnitř. směřující úhel odpovídá tupé hraně čepele jednobřitého bodnořezného nástroje; 20 mm dlouhou bodnořeznou ránu v dolní části přední plochy krku; komplex 7 bodnořezných ran označených jako skupina ran č. 1, který je lokalizován při dolním okraji levé lopatky, jednou z těchto ran je poměrně povrchně zasažen dolní lalok levé plíce; komplex 10 bodnořezných ran označených jako skupina č. 2, který je lokalizován při dolním okraji pravé lopatky, tyto rány pronikají v počtu 8 do dutiny hrudní, přičemž na 5 místech pronikají středním a dolním lalokem pravé plíce až do hloubky 2 cm; komplex 6 bodnořezných ran označených jako skupina č. 3, který je lokalizován ve středu horní části bederní krajiny; 3 řezné a bodnořezné rány na hřbetních i dlanových plochách levé ruky; řeznou ránu na dlanové ploše pravého zápěstí; 2 dlouhé podélně orientované povrchní řezné rány v krajinně hýžděové vpravo; zakrvácení do levé poloviny dutiny hrudní; škrťící rýha s otiskem struktury kroucené prádelní šňůry a patrnými tzv. známkami vitality, svědčícími pro její vznik před koncem života, která je zřetelná na přední a částečně na bočních plochách krku; pruhovité krevní výrony vzniklé zatažením šňůry kolem levého zápěstí; prokrvácená trhlina v oblasti zadního okraje vulvy a drobná lehce prokrvácená trhlina panenské blány; ložiskové prokrvácení kožné slizničních řas v okraji řitního otvoru, četná tečkovitá krvácení v očních spojivkách a měkkých pokrývkách lebních, těžký otok mozku a kmene mozkového; tekutá nebo kypře sražená krev v cévách a dutině hrudní; známky tzv. akutně rozedmy plic a nedokrevnost vnitřních orgánů jako důsledek enormní krevní ztráty. Bezprostřední příčinou smrti poškozené Edity M. bylo zakrvácení do dutiny hrudní při několikanásobném poranění srdce, přičemž nástup smrti byl s největší pravděpodobností urychlen dušením při škrce. Výše uvedené řezné a bodnořezné rány byly způsobeny ostrým násilím střední až větší intenzity a pocházejí od jednobřitého nástroje charakteru nože, přičemž znalcům předložený kuchyňský nůž je v posudku popsán a k tomu uvedli, že mohl být tímto zraňujícím nástrojem. Pokud jde o posloupnost vzniku jednotlivých poranění, jako nejpravděpodobnější se jeví varianta, kdy jako první byly pravděpodobně zasaženy rány do přední plochy hrudníku, mezi nimi i rány vedoucí ke

smrti poškozené a jako další pak rány na zádech a hýždích. Vzhledem k průběhu bodných kanálů předmětných ran lze předpokládat, že rány byly zasazeny pravděpodobně ležící, případně na všech čtyřech spočívající oběti. Rány na levé ruce mají charakter tzv. známek obrany a nelze rozhodnout, v které fázi hostilního jednání byly způsobeny. Podobně je tomu i v případě rány na pravém zápěstí. Ke škrcení oběti došlo pravděpodobně až v druhé fázi útoku za situace, kdy pachatel se nacházel za zády oběti. Lze rovněž připustit, že ke škrcení došlo v důsledku pevného spoutání oběti šňůrou, vedenou od krku k horním končetinám svázaným v zápěstí. Vzhledem k lokalizaci a rozsahu poranění při běžném stavu vědomí, pachatel musel nutně předpokládat, že podobným útokem bude bezprostředně ohrožen život poškozené. Lze připustit možné přemístění poškozené po předmětném útoku na vzdálenost nejvýše několika desítek metrů a dobu jejího přežívání až na několik desítek sekund, případně i několika málo minut. Poranění na přední ploše hrudníku vznikla jednoznačně za života oběti. Protáhlé řezné rány na hýždích postrádají účel zbavit oběť života či znemožnit v pohybu. Mohou jako takové svědčit pro úmysl pachatele oběť trýznit, eventuálně zvyšovat případné vlastní uspokojení z násilného děje a mohou nasvědčovat určitým sadistickým rysům osobnosti pachatele. Tomu můžou odpovídat i některé rány na zádech, které byly zasazeny s výrazně menší razancí než smrtelné rány na přední ploše hrudníku. Také průběh řezné rány na pravém zápěstí se vymyká svým charakterem a povaze většině zasazených ran a nelze vyloučit podobný motiv pachatele. Zjištěná poranění na zevních rodidlech svědčí o tom, že poškozená měla krátce před smrtí buď pohlavní styk nebo s ní bylo jinak sexuálně manipulováno. Konfigurace řitního otvoru a poranění v jeho okrajích pak svědčí o tom, že velmi krátce před smrtí poškozené, resp. v době jejího umírání nebo i velmi krátce po něm mohlo dojít k podobné manipulaci i v případě konečníku. Přítomnost spermatu nebyla v pochvě a v konečníku, v ústech ani na kůži poškozené zjištěna, což svědčí pro závěr, že předpokládané sexuální aktivity krátce před smrtí oběti nebyly spojeny s ejakulací. Serologickým vyšetřením byla v případě krve poškozené stanovena skupinová krevní příslušnost " A ", v případě dodaných stop bylo zjištěno potřísnění lidskou krví stejné skupinové krevní příslušnosti, resp. nebyla prokázána přítomnost lidské bílkoviny odlišných antigenních vlastností. Na noži předloženém jako pravděpodobný zraňující nástroj nebylo rovněž prokázáno potřísnění lidskou krví. Obecně lze konstatovat, že s narůstající dobou se snižuje možnost spolehlivého průkazu, potřísnění lidskou bílkovinou na předmětu. V případě, že například s nožem nebylo po předmětném činu manipulováno tak, že by byl tento čištěn nebo vhozen do vody nebo do kontaminujícího materiálu, pak by pravděpodobně byl možný průkaz jeho potřísnění krví. Při vyšetření nečistoty z poza nehtů poškozené nebyly v této zjištěny známky přítomnosti cizorodé lidské bílkoviny. Znalec MUDr. Rašek Útrata byl přítomen při ohledání místa činu dne 15. 11. 1995. Znalci dále zdůraznili, že poranění na zevních rodidlech, konkrétně na vchodu poševním byla čerstvá, tedy způsobena krátce před smrtí poškozené. V průběhu útoku došlo k vnitřnímu krvácení v objemu 1280 ml, jemuž je nutno připočíst krvácení do měkkých tkání a krvácení

zevní, které bylo částečně absorbováno oděvem. K celkovému rozsahu krvácení se nelze jednoznačně vyjádřit, je možno jen přibližně odhadovat na nejméně 1500 ml. Také nelze z předpokládaného celkového objemu krevní ztráty usuzovat na délku přežívání oběti. Je nutno konstatovat, že kromě krevní ztráty byl nástup smrti výrazně ovlivněn samotnými poraněními, především srdce, které bylo svou vlastní povahou smrtelné a výše uvedené škrce ní kolem krku zataženou šňůrou. Při útoku jednobřitým bodnořezným nástrojem došlo mimo jiné k potřísnění oděvu oběti kapkami krve. Vzhledem k rozsahu poranění lze za předpokladu, že pachatel vykonal na oběti soulož důvodně předpokládat potřísnění jeho oděvu krví oběti, pokud ovšem byl pachatel oblečen, resp. pokud nedošlo k manipulaci s genitáliemi a konečníkem v době, kdy již oběť byla bezvládná. Fyzické či psychické strádání Edity M. [redacted] trvalo po dobu zachování jejího vědomí, kterou však nelze se soudně lékařského hlediska jednoznačně určit, zvláště s přihlédnutím ke skutečnosti, že dle názoru znalců jako první byly zasazeny rány do přední plochy hrudníku, mezi nimi i rány smrtelné a současně velmi bolestivé. Při zasazení těchto ran mohlo, i když nemuselo dojít poměrně velmi rychle ke ztrátě vědomí oběti, i když její smrt mohla nastat až po několika minutách. Tedy za předpokladu zachování vědomí poškozené bylo nesporně prožívání fyzické bolesti, resp. i psychické strážně velmi intenzivní.

Ze znaleckého posudku znalce v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a z výsledku tohoto znalce MUDr. Igora Dvořáčka nalézací soud shledal, že za předpokladu, že obžalovaný dne 13. 11. 1995 požil od 15.00 do 16.00 hod jedno desetistupňové pivo, do 18.00 hod dalších šest piv desetistupňových a v době mezi 21.30 hod do 22.30 hod ještě tři piva desetistupňová a dvě velké odlévky Rumu, tak by se hladina alkoholu v krvi kolem 23.00 hod pohybovala v rozpětí 0,86 až 1,5 promile. Hladina alkoholu v krvi do jedna promile je posuzována jako podnapilost, hladina alkoholu v krvi do 1,5 promile pak jako lehký stupeň opilosti. Obecnými příznaky lehkého stupně opilosti je pak ztráta zábran a agresivita. Při zpětných propočtech, které vycházejí z výpovědi obžalovaného mohou být tato čísla subjektivně zkreslena, subjektivně upravená výpověď obžalovaného.

Na tomto místě nalézací soud zdůrazňuje závěr znalců v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Ladislava Srpa, CSc. a MUDr. Radka Útraty, že při zevní ani vnitřní prohlídce poškozené Edity M. [redacted] nebyly zjištěny skutečnosti, odporující doznání obžalovaného kuvedenému ve znalcům poskytnuté části vyšetřovacího spisu, podle kterého k předmětnému činu a tedy i smrti poškozené došlo dne 13. 11. 1995 v nočních hodinách.

Je zcela odůvodněn závěr Krajského státního zástupce v Ostravě, že výsledky pachového porovnání jsou přípustné jako důkaz; konečné rozhodnutí o příslušnosti takového důkazu však přísluší soudu, který o věci rozhoduje / § 89 odst. 2 tr.ř. /. Je však nezbytné, aby byla věnována náležitá pozornost zajištění otisku pachové stopy na místě činu nebo jiném místě či předmětu, uvedení potřebných údajů v protokolu o ohledání místa činu nebo v rámci jiného protokolu, popis předmětu / v daném případě

prádelní šňůry / obsahující otisk pachové stopy, dokumentování jejího předání pracovníkům střediska pachových porovnání, pořízení protokolu nebo úředního záznamu o tom, že byl proveden odběr srovnávací pachové konzervy u podezřelé osoby nebo u obviněného, zpráva o výsledku srovnání pachů, která by měla obsahovat všechny požadované údaje o průběhu porovnání, měl by být připojen graf o výsledku tohoto porovnání. Nálezací soud tomuto věnoval náležitou pozornost a také vyslechl jako svědky Vladimíra T. [redacted] který na žádost vyšetřovatele provedl sejmoutí otisků pachových stop zadržného Pavla D. [redacted] svědka mjr. Ing. Jana A. [redacted] který jako technik Policie mimo jiné sejmul pachovou stopu z provazu, který měla poškozená kolem krku a svědka por. Ladislava S. [redacted] který vypracoval odborné vyjádření ze dne 21. 11. 1995 a diagram / čl. 170 - 171 tr. spisu /. Svědecké výpovědi těchto tří svědků jsou podrobně popsány shora v odůvodnění tohoto rozsudku. Při hodnocení výsledků porovnání pachových stop nálezací soud vzal v úvahu i možnost přenosu pachové stopy. Z výpovědi obžalovaného ani z jiných důkazů svědeckých výpovědí apod. nebylo zjištěno, že obžalovaný by měl v držení prádelní šňůru, která se pak určitým způsobem dostala na místo činu. Nálezací soud má také na paměti, že ani kladný výsledek porovnání promítnutý do grafu nezaručuje, že určitá osoba spáchala trestný čin, jen to, že se dostala do kontaktu s předmětem, z něhož byla stopa sejmuta, pokud nenastal případně přenos pachové stopy. Nebyly však zjištěny žádné důkazy svědčící proto, že obžalovaný se dostal do kontaktu s prádelní šňůrou, z níž byla stopa sejmuta a ani nenastal přenos pachové stopy. V rámci porovnání pachových stop a k tomu byl také podrobně vyslechnut svědek por. L. S. [redacted] bylo zjišťování pachové zajímavosti, které je nezbytné k vyloučení možnosti, že test označuje nikoli shodnost mezi otiskem pachové stopy a srovnávací pachovou konzervou, ale mezi stopou a specifickým pachem prostředí, ve kterém se pes nachází nebo v něm se nacházela věc, z níž byla stopa sejmuta. Z odborného vyjádření ze dne 21. 11. 1995 PČR Správa Sm. Kraje Ostrava, kterým nálezací soud provedl důkaz dle § 213 odst. 1 tr.ř. vyplývá, že provedeným porovnáním byla zjištěna pachová shoda mezi OPS ev. č. 801/95/4 / z konce provazu škrtilidla - vražda M. [redacted] Příbor dne 13. 11. 1995, OPS sejmul dne 15. 11. 1995 mjr. Ing. A. [redacted] a SPK ev. č. 426/95 D. [redacted] Pavel. Nálezací soud v rámci hodnocení důkazů ke zprávě o výsledku srovnání pachů spolu s přílohou, která graficky dokumentuje výsledky jednotlivých srovnání, přihlížel podpůrně a k výroku o vině obžalovaného Pavla D. [redacted] dospěl po náležitém uvážení i dalších důkazů, uvedených v odůvodnění tohoto rozsudku.

Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení bere nálezací soud za bezpečně prokázáno :

Poškozená Edita M. [redacted] dne 13. 11. 1995 odešla do zaměstnání. Ze zaměstnání odjela autobusem do Příbora, kde přijela po 22.00 hod. a vystoupila u pošty. Toto potvrzuje zejména svědkyně Kateřina L. [redacted] která s poškozenou na směně v a.s. Tonak byla a také s ní cestovala autobusem do Příbora.

Dne 15. 11. 1995 je poškozená Edita M. [redacted] nalezena v Příboře v blízkosti železničního nádraží u fotbalového hřiště zavražděna. To zejména potvrzuje svědek Pavel L. [redacted] a strážník

M. Z protokolu o ohledání místa činu je tento závěr potvrzen s tím, že poškozená mimo jiné měla ruce svázané za zády prádelní šňůrou, která byla dále omotána kolem krku, neměla na těle podprsenku a mimo další poranění, popsaná v tomto rozsudku byla také poraněna jednobřitým nástrojem na pravé hýždi.

Dne 21. 11. 1995 vyšetřovatel sdělil obžalovanému Pavlu D. obvinění ve smyslu ustanovení § 160 odst. 1 tr.ř. To pro skutek, že dne 13. 11. 1995 kolem 23.00 hod v Příboře, ul. Na hrázi, okr. Nový Jičín, v úmyslu vykonat soulož násilím svázel na rukou prádelní šňůrou Editu M. nar. posleďně bytem

aby překonal její aktivní fyzický odpor, omotal jí zbylou část prádelní šňůry kolem krku, škrtil ji, fyzickým násilím ji odvedl do volného prostoru poblíž místní komunikace, vedoucí z ulice Štramberské v Příboře k objektu Severomoravských energetických závodů, zde ji povalil na zem, dušením a fyzickým násilím ji donutil k souloži a následně v úmyslu zakrýt spáchaný trestný čin ji úmyslně nožem mnohočetnými bodnořeznými poraněními hrudníku a zad usmrtil. Obžalovaný Pavel D. byl jako obviněný vyslechnut dne 21. 11. 1995, tentýž den byla s ním provedena rekonstrukce a dále byl vyslechnut dne 5. 12. 1995. Tyto výpovědi obviněného soud hodnotí jako zákonné, když mu bylo sděleno obvinění, byl řádně poučen, rozhodl se vypovídat, vypovídal dobrovolně a to i za přítomnosti obhájce. Obžalovaný se při těchto výpovědích a rekonstrukci trestného činu k vytýkanému trestnému jednání v plném rozsahu doznal. Obžalovaný nikdy nevznnesl námítky proti způsobu výslechu s tím, že by byl na něj činen fyzický nebo psychický nátlak, popř. že by mu vyšetřovatel předestíral, jak má vypovídat. Obžalovaný při těchto výpovědích mimo jiné uvedl, že ženě svázel provazem ruce za zády, dále něco s provazem dělal a zanechal ho na té ženě, strhl nebo svlékl jí kalhotky, žena podprsenku neměla a měla jen nějaké tričko a halenku a při souložení měla svázané ruce a v úmyslu, aby nebyl odkryt jeho čin ji bodal nožem do hrudníku a do zad. Nalézací soud zdůrazňuje, že obžalovaný v těchto výpovědích popsal i takové skutečnosti a detaily, které nebyly patrné ze sdělení obvinění. Z toho vyplývá nezpochybnitelný závěr, že tyto skutečnosti a detaily musel znát pouze pachatel, když dle tvrzení obžalovaného nikdo jiný na místě činu nebyl.

Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie - MUDr. Uhlíř a MUDr. Vilč / také sexuolog / k dotazu předsedy senátu, jak lze vysvětlit, že obžalovaný si dle jeho výpovědi přesně nepamatuje na některé věci, např. kde vzal nůž, kde vzal provaz, zda po činu něco sebral, kudy šel domů apod., uvedli, že pro posouzení vlastního duševního stavu obžalovaného ve smyslu choroby jsou tyto zcela nepodstatné. Podstatné je, že si vybavil předměty pro realizaci svého sadistického zaměření, tj. nože a provazu, které také použil. Otázka následných projevů zúžené paměti po trestném činu je důsledek potlačení méně podstatných situací po silně prožité a ejakulací provázené sexuální sadistické aktivity. Dále lze uvažovat o zatlačení některých vzpomínek do nevědomí. Pokud obžalovaný při rekonstrukci mimo jiné uvedl, ... vlekl jsem ji do prostoru, který označuji, je to prostor mezi hřištěm a potůčkem vedle elektrárny, nechci ho označit, nechci na to místo jít, tak tato skutečnost je projevem vědomého

a účelného blokování informací se snahou neaktivovat před více lidmi prožitou událost. Pokud v těchto výpovědích obžalovaného z přípravného řízení vyšetřovatel zaprotokoloval poznámku, že se stupňuje nemožnost obviněného správně se vyjadřovat, že se klepe, jde o projevy reakce tzv. vegetativního nervstva na vybavování si vzpomínek na zažitou a prožitou událost, která je sociálně nekomfortní.

Pokud vznikly určité pochybnosti o tom, zda poškozená Edita M. šla kritického dne po vystoupení z autobusu přes náměstí, je tato okolnost nepodstatná. To proto, že poškozená Edita M. mohla jít domů kudy chtěla.

Svěddeckými výpověďmi rodičů obžalovaného Pavla D. Jaroslavy D. a Martina B. bylo prokázáno, že obžalovaný není a nebyl nábožensky založený a do kostela nechodil.

Svědickou výpověď Vladimíry G. o které nemá soud žádné pochybnosti stran její věrohodnosti, však bylo bezpečně zjištěno, že obžalovaný dne 18. 11. 1995 chtěl navštívit faráře. Tento jej však nepřijal, proto ho svědkyně Vladimíra G. pozvala k sobě domů. Zde na dotaz svědkyně, co je s tou zavražděnou dívkou, když obžalovaný mluvil o zemřelé dívce, obžalovaný rukou přešel pod krkem, řekl, že už není a znázorňoval jako když nožem někoho podřízne. Na věrohodnosti svědkyně Vladimíry G. nemůže nic změnit svědecká výpověď jejího bratra Karla G. který částečně potvrdil svědeckou výpověď svojí sestry Vladimíry G. Tvrdil však, že sestra mu neřekla, že obžalovaný v bytě mluvil o zavražděné dívce v Příboře. V rámci konfrontace svědkyně Vladimíra G. totiž svědkovi Karlu G. uvedla do očí, že mu to musela říci, když byla i na Policii a svědek Karel G. k tomu uvedl, že neví, měl starosti s chalupou. Další nepřímý svědek Ivan Č. který pobýval s obžalovaným ve vazbě ve Vazební věznici v Opavě, vypověděl, že obžalovaný se mu na cele přiznal, co udělal s tím, že nějakou holku znásilnil, že ji uškrtil a zatáhl do lesa. I když tento svědek byl vícekrát trestán, jak sám uvedl, tak nalézací soud zdůrazňuje, že tento svědek také uvedl, že neví, zdali obžalovaný skutek spáchal, že na místě nebyl a dále, když mu obžalovaný skutek popsal, tak se rozhodl svědčit, když má doma rodinu a také dvě malé děti. V tomto případě jde o tzv. nepřímé svědky.

Trasu cesty, kterou obžalovaný dle jeho výpovědi sledoval poškozenou z Příbora až k železničnímu nádraží, také potvrdili zejména rodiče zemřelé Edity M. a to Vlasta M. a Vladislav M. jako cestu, kterou jejich dcera chodila domů a to i z důvodů veřejného osvětlení a tedy i bezpečnosti.

Také zejména svědci Kateřina L., Michaela G. a Rašek V. potvrdili, že obžalovaný se znal s poškozenou Editou M. Tuto obžalovaný ve své výpovědi ze dne 5. 12. 1995 nevylučuje, když vypověděl, že neví, jestli tu dívku znal, to jméno, které bylo uvedeno ve sdělení obvinění mu něco říká.

Obžalovaný Pavel D. [redacted] také ve svých výpovědích z přípravného řízení popisuje fakta o svém chování i prožívání a znalci k tomu uvedli, že tomuto odpovídá diagnóza sexuální deviace typu sadismu. Možnost simulovat uvedenou sexuální deviaci by zahrnovala pouze oblast subjektivních prožitků a představ, nikoli však ovlivnit laboratorní vyšetření sexuální reaktivity ve smyslu navození pozitivních reakcí na sadistické stimuly.

Nalézací soud se také ve svém rozhodnutí vypořádal s výpověďmi rodičů obžalovaného Pavla D. [redacted], Jaroslavy D. [redacted] a svědka Martina E. [redacted]. Současně nalézací soud provedl důkaz i dopisy, které jsou založeny v trestním spise a které rodiče psali obžalovanému do Vazební věznice v Opavě. Rodiče obžalovaného shodně uvádějí, že jejich syn dne 13. 11. 1995 nemohl opustit a také neopustil byt. V tomto směru je jejich tvrzení v přímém rozporu s tvrzením svědka Martina E. [redacted], který mimo jiné uvedl, že z kuchyně, kde spal obžalovaný je možno odejít, aniž by to on, a rodiče obžalovaného věděli. Dále jsou v rozporu výpovědi rodičů obžalovaného se svědeckou výpovědí Martina E. [redacted] v tom směru, že rodiče obžalovaného tvrdí, že dne 13. 11. 1995 se dívali na televizi - na film Železný orel a že nepopíjeli žádný alkohol. Naproti tomu svědek Martin E. [redacted] uvádí, že donesl alkohol zn. Meruňka a tento ve čtyřech vypili. Nalézací soud však také dodává, že není vyloučeno, že obžalovaný se díval s rodinnými příslušníky na film Železný orel / tento dle zjištění běžel na televizi NOVA / a pak z domova odešel. Obžalovaný totiž tvrdí, že v restauraci Na růžku v Příboře byl kolem 15.30 až 15.45 hod, vypil 6 desetistupňových piv a šel domů. Byla již tma, neví, kolik bylo hodin. Z domova šel do restaurace BONVER v Příboře, kam přišel kolem 21.30 hod.

Obžalovaný Pavel D. [redacted] také ve svých výpovědích uvedl, že když s poškozenou souložil, sperma vystříkl mimo její tělo. V další výpovědi uvedl, že se tak domnívá. Pitvou těla poškozené toto bylo potvrzeno.

Oblečení obžalovaného Pavla D. [redacted] nemuselo být potřísněno krví poškozené. To proto, že obžalovaný sám vypověděl, že potřísněn nebyl, že měl pouze bílou bundu, kterou předal policistům, ta byla od krve na pravém rukávu a jestli to byla krev té ženy, neví. Obžalovaný však také vypověděl, že kalhoty mu také matka vyprala, jestli byly od krve, to neví. V této souvislosti nalézací soud zdůrazňuje svědeckou výpověď Martina E. [redacted], kde tento mimo jiné a to i k dotazu obhájce JUDr. Vladimíra Hampla vypověděl, že matka obžalovaného ode dne 13. 11. 1995 do zadržení obžalovaného prala veškeré věci a to i prádlo obžalovaného. Tím vlastně potvrzuje i tento svědek i výpověď obžalovaného. Svědkyně Jaroslava D. [redacted] mimo jiné vypověděla, že dne 13. 11. 1995 synovi prala károvanou košili červeno-černou, bílou látkovou bundu, potom následující den ráno mu prala černé rifle - mrkváče. Také svědek Pavel D. [redacted] mimo jiné ke dni 14. 11. 1995 vypověděl, že toho dne se také něco pralo, co se však pralo, to neví / čl. 330 dole tr. spisu /. Svědkyně Jaroslava D. [redacted] k tomu vypovídala na čl. 319 tr. spisu a svědek E. [redacted] zejména v rámci hlavního líčení na čl. 723 tr. spisu.

Nelze rovněž nechat bez povšimnutí svědecké výpovědi rodičů obžalovaného a svědka Martina B. [redacted] stran riflové bundy, kterou hledal otec obžalovaného a kterou matka po synovi žádala ve Vazební věznici v Opavě s tím, zda o ní neví. Svědek Ivan Č. [redacted] také vypovídal, že obžalovaný Pavel D. [redacted] mu říkal, že při tomto činu měl na sobě snad riflovou bundu a tuto zahodil / čl. 395 tr. spisu /. Svědek Pavel D. [redacted] pak k této bundě vypovídal rozporuplně. Ve své výpovědi na čl. 336 tr. spisu uvedl, že bunda zůstala na šatně. Na čl. 338 tr. spisu vypovídal, že bundu nechal někde v zaměstnání, že se ztratila. Dále, že jí zahodil do popelnice znehodnocenou.

Obžalovaný také svědkovi Ivanu Č. [redacted] vypovídal nejen o riflové bundě, ale dále o tom, že šel za nějakou jeptiškou, kterou znal a pomáhal jí na stavbě baráku. Poté ukázal na krk, což znamenalo, že tu dívku zabil. " Jeptiška " / G. [redacted] / ho potom dle jeho sdělení udala na Policii a byl na ni proto naštvaný. Toto svědek Ivan Č. [redacted] potvrdil ve své výpovědi / zejména čl. 396 tr. spisu /.

Pokud jde o doličnou věc - nůž, obžalovaný k němu vypovídal, že měl poškozenou rukojeť. Na žádost vyšetřovatele tento nůž nakreslil. Svědek B. [redacted] k doličné věci uvedl, že takový nůž v roce 1995 u D. [redacted] v bytě byl. To si pamatuje proto, že nůž má polovinu rukojetí. Příslušní znalci potvrdili, že tento nůž byl způsobilý poškozené způsobit zjištěná poranění. O tomto noži také vypovídal svědek Č. [redacted]

K dopisům zajištěným vyšetřovatelem a kterými soud provedl důkaz ve smyslu ustanovení § 213 odst. 1 tr.ř. nalézací soud zdůrazňuje a uvádí, že z těchto vyplývá evidentní snaha rodičů obžalovaného Jaroslavy a Pavla D. [redacted] o nepřipustném zasahování do trestního řízení. Z dopisu, který zaslala matka obžalovaného / čl. 585 tr. spisu / zejména nalézací soud cituje tu pasáž, kde matka uvádí ..... jenom si vzpomeň na televizi na 13. 11. 1995 co bylo v pondělí a co v úterý. Kde jsi byl se mnou v pondělí a koho jsme potkali. Stejný závěr je možno učinit i v případě dopisu, který zaslal otec obžalovaného synovi / čl. 591 - 592 tr. spisu /. Lze i uzavřít, že v těchto dopisech rodiče obžalovaného navádějí, jak má vypovídat.

Dne 21. 6. 1996 byli obžalovaný Pavel D. [redacted] a jeho obhájce JUDr. Vladimír Hampl seznámeni s vyšetřovacím spisem a obžalovaný byl podle § 166 odst. 1 tr.ř. poučen o právu navrhnout doplnění vyšetřování. Obžalovaný i obhájce prohlásili, že nemají návrhy na doplnění vyšetřování.

Ze shora uvedených svědeckých výpovědí, zejména matky obžalovaného Jaroslavy D. [redacted] a Pavla D. [redacted] st. mimo jiné vyplývá, že obžalovaný v podnapilém stavu otezoval a vyzýval ženy a dívky k souloži včetně své matky Jaroslavy a sestry Moniky.

Obžalovaný v rámci hlavního líčení při provedení důkazu videozáznamem rekonstrukce činu byl dotázán dle § 214 tr.ř. Uvedl, že na místo činu nechtěl jít, když ho neznal. Tuto skutečnost však obžalovaný neuvedl při samotné rekonstrukci trestného činu. Proto nalézací soud považuje jeho obhajobu, učiněnou v

rámci hlavního líčení, že místo činu neznal, za plně vyvrácenou a hodnotí ji jako snahu, aby byl vyviněn z trestného jednání. To i proto, že obžalovaný prohlásil, že si přečetl protokol o rekonstrukci, s tímto souhlasí, když vše je sepsáno tak, jak při rekonstrukci uvedl. Proto protokol podepsal.

Obžalovaný k zapalovačům vypověděl, že na místě svítil zapalovačem, ve které fázi, to neví, snad při tom, když poškozenou vázal provazem. Kterým zapalovačem si svítil, neví, měl u sebe dva zapalovače, plynové, jeden měl barvu modrou a druhý nějakou vyřvanou, snad zelenou nebo žlutou, přesně to neví. Tyto zapalovače již nemá a kde se poděly, neví. Ještě ten večer po činu zjistil to, že je nemá. Takto vypovídal obžalovaný do protokolu dne 21. 11. 1995 / čl. 224 tr. spisu /. V další výpovědi ze dne 5. 12. 1995 vypověděl, že zapalovače měl u sebe proto, že si s nimi zapaloval cigarety. Pamatuje si, že si s nimi svítil, myslí si, že si svítil na nějaký uzel, o jaký uzel šlo, neví. / čl. 233 tr. spisu /. Při rekonstrukci obžalovaný vypověděl, že když poškozeného svazoval, svítil si zapalovačem, který tam asi někde ztratil / čl. 249 tr. spisu /. V této výpovědi dále uvedl, že na místě ztratil zapalovač, potom chtěl jít na pivo, do BONVERU nebo Slávie, možná šel domů. Pokud pak z protokolu o ohledání místa činu mimo jiné vyplývá, že nebyly nalezeny zapalovače, o kterých hovořil obžalovaný, tak nalézací soud uzavírá, že z výpovědi obžalovaného není jednoznačně patrné, kde a na kterém místě zapalovače ztratil a navíc se z jeho výpovědi podává, že také navštívil po činu restaurace.

Trestní stíhání obžalovaného Pavla D. bylo zahájeno dne 21. 11. 1995 v 10.30 hod sdělením obvinění pro skutek, který je totožný s tím, pro který byla posléze podána obžaloba. Obžalovaný se ke sdělenému obvinění vyjádřil třikrát v procesní výpovědi ve stádiu přípravného řízení včetně rekonstrukce. Dostatečný prostor k uplatnění obhajoby mu byl soudem poskytnut i v rámci dokazování u hlavního líčení.

S ohledem na okolnost, že shora provedené důkazy jsou dostatečné ke zjištění skutkového stavu věci ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř., nepovažoval nalézací soud za potřebné provádět důkazy další.

Z protokolu o ohledání místa činu, jakož i z výpovědi obžalovaného bylo prokázáno, že poškozenou svázal přinesenou prádelní šňůrou ruce za zády a zbylou část jí omotal kolem krku. Pak následovala násilná soulož i pod pohrůžkou použití kuchyňského nože. Je proto zcela logické, že poškozená se nemohla rukama bránit útoku obžalovaného a proto serelogickým vyšetřením nečistoty zpoza nehtů poškozené nebyla v těchto prokázána přítomnost cizí lidské tkáně. Z toho lze učinit i závěr, že obžalovaný nebyl při útoku poškozenou poraněn.

K posouzení otázky přičetnosti obžalovaného byl zpracován znalecký posudek z odvětví psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie. Ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, sexuologie, jakož i výsledků znalců MUDr. Františka Uhlíře, CSc. a MUDr. Milana Vilče se podává, že obžalovaný v době spáchání činu

ani v minulosti netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. U obžalovaného však znalci zjistili duševní poruchu, sexuální deviaci v aktivitě, typu sadismu ve způsobu dosažení vrcholného sexuálního vzrušení, který měl zásadní vliv na spáchání trestného činu. Obžalovaný byl v době páchání trestného činu pod vlivem alkoholu a propočtem bylo shledáno, že byl ve stavu prosté opilosti v rozmezí 0,60 až 0,75 promile. Předseda senátu znalce seznámil na propočtenou hladinu alkoholu v krvi obžalovaného, provedenou soudním lékařem MUDr. Igorem Dvořáčkem, který stanovil, že hladina alkoholu kolem 23.00 hod se u obžalovaného pohybovala v rozmezí 0,76 až 1,5 promile. Znalci MUDr. František Uhlíř, CSc. a MUDr. Milan Vilč k tomu shodně uvedli, že berou tuto skutečnost na vědomí a ve shodě se soudním lékařem konstatují, že šlo o lehký stupeň prosté opilosti, že k nepodstatnému rozdílu mezi těmito hladinami mohlo dojít použitím vyšší hodnoty odbourávání alkoholu, kterou použili jako psychiatři ve vztahu k požitému jídlu. Obžalovaný byl však schopen dobře řídit příjem alkoholických nápojů, byl schopný zabránit uvedení se do stavu opilosti a lze vyloučit projevy patologické, komplikované nebo kombinované opilosti. Obžalovaný netrpí závislosti na alkoholu nebo na jiných návykových látkách. Sexuální deviaci, kterou zjistili, má povahu duševní poruchy více méně stálého charakteru. Diagnózu této deviace - sadismu opřeli jak o klinické vyšetření, zahrnující masturbační fantazie obžalovaného, tak jeho defektní heterosexuální vývoj. Také vzali v úvahu výsledek phalopletysmografického vyšetření, kde obžalovaný opakovaně pozitivně reagoval na sadistické stimuly. Rovněž vyšli i z popisu chování obžalovaného při samotném trestném činu, které má jednoznačné charakteristiky sadistického chování. Všechny výše uvedené faktory jsou ve vzájemném souladu a diagnózu sexuální deviace činí nepochybnou. Znalci byli seznámeni s výpovědi obžalovaného k trestnému činu a uvedli, že tato výpověď neobsahuje žádná fakta v jeho chování i prožívání, která by byla v rozporu s jimi stanovenou diagnózou. Možnost simulovat uvedenou sexuální deviaci by zahrnovala pouze oblast subjektivních prožitků a představ, nikoli však možnost ovlivnit laboratorní vyšetření sexuální reaktivity ve smyslu navození pozitivních reakcí na sadistické stimuly. K té části výpovědi obžalovaného, kde uvedl, že jestli šlo o soulož do přirození či konečníku, neví, k výronu semene u něho došlo, avšak mimo ni, znalci shodně vypověděli, že je možné připustit, že obžalovaný v dané chvíli nerozpoznal, o jaký druh soulože šlo za předpokladu jeho praktické nezkušenosti s poševní souloží, tedy prakticky pokud by šlo o jeho první pokus o soulož. Zjištěná sexuální deviace ani lehké prosté alkoholické opojení nesnížilo rozpoznávací schopnost obžalovaného k předmětnému jednání. Schopnost toto jednání ovládat byla však podstatně snížena, a to o více než polovinu rozsahu pásma dané schopností. Snížení ovládací složky bylo způsobeno zjištěnou duševní poruchou - sexuální deviací. Snahy obžalovaného o pohlavní styky s blízkými příbuznými jsou příznakem jeho defektního sexuálního vývoje. Obžalovaný je schopný samostatně vystupovat před soudem a je schopný účelně se hájit. Vzhledem ke stanovené sexuální deviaci znalci shodně navrhli uložit obžalovanému ochranné léčení sexuologické a to formou ústavní. Pobyt obžalovaného na svobodě je pro znaky stanoveného sadismu vysoce nebezpečný. Pouze v souladu s léčením lze řešit resocializaci obžalovaného. Znalci shodně uvedli, že z fo-

rénzního hlediska se u obžalovaného jednalo v době spáchání činu o duševní poruchu, sexuální deviaci v aktivitě, typu sadismu.

Ze znaleckého posudku z odvětví klinické psychologie a výsledku znalce PhDr. Tomáše Plachkého soud zjistil, že intelektové schopnosti obžalovaného jsou v dolní polovině pásma průměru a intelekt stejně jako paměť jsou bez signálu poruchových změn. U obžalovaného lze hovořit o závažné strukturální poruše osobnosti. V první řadě jde o poruchu vztahů, kdy obžalovaný je schopen navazovat pouze povrchní a neurčité vztahy bez významné citové angažovanosti. Vztahy v rodině svědčí pro vážný vymezení rolí a symbolů včetně sexuálních. Další oblastí, kde se porucha osobnosti obžalovaného projevuje je afektivita, kde je zřejmá nedokonalá kontrola afektivity a zvýšená pohotovost k agresivnímu jednání. Zvýšená agresivní pohotovost s nedostatkem obranných a kontrolních mechanismů tvoří nejzávažnější bod osobnostní poruchy obžalovaného. Tento disponuje pouze nezralými obrannými mechanismy, které nedokáží dostatečně kontrolovat afektivitu a agresivitu. Navíc se v psychologickém vyšetření signalizuje spojení v oblasti sexuality s agresivními impulsy. Tento osobnostní formát se jasně projevuje v sociální nepřizpůsobivosti obžalovaného s nestrukturovaným vztahem ke společnosti a sociopatickými charakteristikami. Ve vztahu k druhým lidem jsou vedle kladné emotivity až anetické prvky a téměř nejsou patrné pocity viny. Z vývojového hlediska je obžalovaný na přechodu mezi pozdní adolescencí a dospělostí. Vývoj jeho osobnosti se jeví již jako zafixovaný a další pozitivní zdroje osobnosti jako minimální. Obžalovaný nemá rezervy v intelektových schopnostech v citové sféře a morální vyspělosti. Samotná tato osobnostní porucha není nutně předurčením k antisociálnímu či kriminálnímu vývoji. U obžalovaného Pavla D. je však přiměřená resocializace podmíněna medicínskými opatřeními a to především léčbou sexuální deviace. Bez ní by pouhé psychologické mechanismy nemohly být dostatečně účinné. Intelektové vybavení obžalovaného je způsobilé zcela k tomu, aby byl schopen kontrolovat skutkové děje.

Vyhodnocením závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie a klinické psychologie soud dospěl k závěru, že na obžalovaného Pavla D. je nutno nahlížet z hlediska základů trestní odpovědnosti jako na pachatele, který spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, kterou si nepřivodil, a to ani z nedbalosti, vlivem návykové látky. V resocializaci obžalovaného bude hrát hlavní roli medicínská korekce jeho sexuální deviace, případně i abusus alkoholu. Po účinném medicínském zásahu se budou moci uplatnit psychologické principy, zaměřené především na posilování zájmu obžalovaného na další léčebnou prevenci. Samotná osobnostní porucha, přes svou malou ovlivnitelnost, nepředstavuje nutnou determinantu dalšího kriminálního vývoje. Ze závěrů znaleckého posudku a výsledku znalců vyplynulo podstatné snížení ovládací schopnosti obžalovaného o více než polovinu rozsahu pásma dané schopnosti. Toto podstatné snížení ovládací složky bylo způsobenou zjištěnou duševní poruchou, sexuální deviací, která byla forenzně významná. Proto soud dovodil závěr o zmenšené přičetnosti obžalovaného při spáchaných skutcích.

V rámci právní kvalifikace skutku uvedeného ve výroku o vině tohoto rozsudku, vycházel soud ze zjištění, že následkem činu obžalovaného bylo jednak znásilnění a jednak smrt poškozené Edity M. [redacted] nar. [redacted]. Formy zavinění těchto následků ustanovil nalézací soud na základě zjištění učiněných ze závěru posudku z odvětví soudního lékařství. Přitom vycházel z poznatků, že na formu zavinění není možno usuzovat pouze z vyjádření obžalovaného, neboť toto nemusí odrážet skutečný subjektivní vztah obžalovaného k jednání a jím způsobeným následkům v době činu. Nicméně za podklad pro vyřešení otázky formy zavinění ve vztahu k poškozené Editě M. [redacted] a k její smrti je možno vycházet z vyjádření obžalovaného z přípravného řízení, který zcela cíleně, plánovitě a vědomě, po dlouhém zvažování a odpovídající přípravě svázal poškozenou přinesenou prádelní šňůrou ruce za zády a zbylou část jí omotal kolem krku a škrtil ji, dále ji vyhrožoval přineseným kuchyňským nožem, že pokud bude křičet, tak ji pořeže nebo zabije, pod hrozbou násilí ji pak donutil k souloži a následně v úmyslu zakrýt spáchaný čin, zejména umlčet svědka, ji úmyslně kuchyňským nožem způsobil mnohočetné bodnořezné rány na přední i zadní ploše trupu, přičemž bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo zakrvácení dutiny hrudní při poraněních srdce a částečně plic. Nástup její smrti byl přitom pravděpodobně urychlen škrcením. Na zevním genitálu a v okraji řitního otvoru byla pak zjištěna drobná poranění ve smyslu trhlinek sliznice a krevních výronků. Vzhledem k lokalizaci a rozsahu poranění při běžném stavu vědomí pachatele musel tento předpokládat, že podobným útokem bude bezprostředně ohrožen život poškozené. Pro řešení otázky zavinění je také podstatný závěr znalců z odvětví soudního lékařství, že poranění poškozené bylo absolutně smrtelné a bylo způsobeno aktivním jednáním obžalovaného pomocí jednobřitého nástroje charakteru nože. Z toho důvodu je možno vyloučit obě nedbalostní formy zavinění, stejně jako formu úmyslu nepřímého, když otázku zavinění v tomto směru lze jednoznačně uzavřít jako úmysl přímý ve smyslu § 4 písm. a/ tr. zák. Z těchto důvodů bylo třeba kvalifikovat jednání obžalovaného jednak jako trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zák. a jednak jako trestný čin vraždy podle § 219 tr. zák. a nikoli podle jiných, méně závažných skutkových podstat trestných činů zvláštní části trestního zákona / např. § 222 tr. zák. /. Trestný čin vraždy je možno spáchat podle základní skutkové podstaty, uvedené v § 219 odst. 1 tr. zák., nebo v podobě kvalifikované skutkové podstaty, uvedené v § 219 odst. 2 tr. zák. Proto se nalézací soud zabýval otázkou, zda spáchaní činu není spojeno s okolností, jež podmiňuje použití kvalifikované skutkové podstaty. Za přihlédnutí k ustanovení § 88 odst. 1 tr. zák. dospěl k závěru, že v daném případě šlo o spáchaní činu zvlášť surovým způsobem a v úmyslu zakrýt jiný trestný čin a z jiné zvlášť zavrženíhodné pohnutky tak, jak to má na mysli ustanovení § 219 odst. 2 písm. b/, h/ tr. zák. a je naplněn také materiální znak ustanovení § 88 tr. zák., neboť obžalovaný jednal opakovaně, když osm bodnořezných ran bylo lokalizováno na přední ploše hrudníku a další rány v celkovém počtu 23 byly vedeny zezadu proti zádočné a bederní krajině a řezné a bodnořezné rány byly způsobeny násilím střední až větší intenzity. Jednání obžalovaného bylo aktivní, cílené a promyšlené.

Na rozdíl od obžaloby nekvalifikoval nalézací soud jednání

obžalovaného, tak, jak bylo uvedeno v právní větě obžaloby, tedy v případě trestného činu vraždy podle § 219 tr. zák., že tento obžalovaný spáchal i v úmyslu získat majetkový prospěch. Soud přitom vycházel z výpovědi obžalovaného z přípravného řízení, kde se tento opakovaně doznal k činu. Nikdy však neuvedl, že by poškozené odcizil dva prsteny, které měla na prstech. Nikdo ze svědků nepotvrdil, že by tyto prsteny u obžalovaného po činu viděl. Bylo prokázáno, že poškozená v době nálezů jejího těla měla při sobě cennější věci. Nalézací soud důsledně respektující zásadu in dubio pro reo, v pochybnostech ve prospěch obžalovaného tuto právní kvalifikaci vypustil. Obžalovaný však trestný čin vraždy dle § 219 tr. zák. spáchal zvláště surovým způsobem. To proto, že vražedný útok vedl s extrémně vysokou mírou brutality, která se podstatně vymyká z rámce běžného, u většiny trestných činů tohoto druhu. Zjištěná míra surovosti se výrazně vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Poškozená byla zavražděna zasazením většího množství bodných a bodnořezných ran a poté škrcena prádelní šňůrou. Obžalovaný se tohoto trestného činu vraždy dopustil dále v úmyslu zakrýt jiný trestný čin. V úmyslu zakrýt jiný trestný čin je vražda spáchána zejména tehdy, jestliže pachatel jiného trestného činu, např. znásilnění podle § 241 tr. zák., rozhodne se po dokonání tohoto trestného činu poškozenou osobu usmrtit v úmyslu odstranit ji jako svědka svého trestného činu. Nalézací soud také na rozdíl od obžaloby nekvalifikoval trestný čin vraždy spáchaný i z jiné zvláště zavrženíhodné pohnutky. To proto, že zjištěná pohnutka činu pramenila z deviantního pudového založení obžalovaného / sexuální úchylnost typu sadismu / a tato je u obžalovaného dána biologicky bez jeho viny.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměře přihlédl nalézací soud ke stupni nebezpečnosti trestných činů, spáchaných obžalovaným pro společnost, stejně jako možnostem nápravy a poměrům obžalovaného. Uvážil, že účelem trestu je chránit společnost před pachateli trestných činů, zabránit odsouzenému v dalším páčení trestné činnosti, vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti. Trestní sazba, uvedená v § 219 odst. 2 tr. zák. činí rozpětí od 12 do 15 let a připouští i uložení výjimečného trestu, tedy trestu od 15 do 25 let, případně trestu doživotního. Zákonná podmínka spáchaní činu, za který zákon dovoluje uložení výjimečného trestu je v případě obžalovaného splněna. Další zákonnou podmínkou pro uložení trestu odnětí svobody nad 15 až do 25 let je velmi vysoký stupeň nebezpečnosti takového činu, který je odůvodněn buď zvláště zavrženíhodným způsobem provedení činu, nebo zvláště zavrženíhodnou pohnutkou a nebo zvláště těžkým či těžko napravitelným následkem. Další podmínkou je pak to, že možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena. Úroveň stupně společenské nebezpečnosti by mohlo odůvodňovat též spáchaní více trestných činů, za které lze uložit výjimečný trest, spáchaní takového činu v souběhu s jiným zvláště závažným trestným činem / § 41 odst. 2 tr. zák. /, současné naplnění více okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby tam, kde jsou stanoveny alternativně pro možnost uložení výjimečného trestu, spáchaní trestného činu, za něj lze uložit výjimečný trest v souběhu s větším počtem ji-

ných úmyslných trestných činů, anebo spáchání takového činu za intenzivnějšího naplnění více přitěžujících okolností apod. Nalézací soud shledal, že by byla splněna podmínka zvláště zavrženíhodný způsob provedení činu. To pro vyšší míru surovosti / mnohočetné bodné a bodnořezné rány nožem do přední i zadní části těla poškozené při škrcení prádelní šňůrou /. Možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena pouze v případech, kdy k dosažení účelu trestu podle § 23 odst. 1 tr.zák. nepostačuje uložení mírnějšího trestu než trestu odnětí svobody nad 15 až do 25 let, a to popřípadě ani více jiných trestů, uložených vedle sebe nebo v kombinaci s ochranným opatřením. Závěr o zvláště ztížených možnostech nápravy musí být založen na komplexním zhodnocení osobnosti pachatele a musí vyplývat zejména z jeho chování v minulosti a z jeho současných osobnostních charakteristik. O takovém předchozím negativním chování pachatele svědčí především to, že již v minulosti spáchal ve více případech závažné úmyslné trestné činy a ani opakované, i ty nejdůraznější převýchovné prostředky nevedly k tomu, aby nespáchal trestný čin, za nějž lze uložit trest odnětí svobody nad 15 až do 25 let. Zpravidla půjde proto o pachatele, který již byl v minulosti uznán vinným za zvláště nebezpečného recidivistu dle § 41 odst. 1 tr. zák. Toto v případě obžalovaného nebylo zjištěno. Obžalovaný je Městským úřadem v Příboře hodnocen negativně pro požívání alkoholických nápojů ve větší míře, když potom v důsledku tropí výtržnosti, za které byl projednáván opakovaně pro přestupek podle § 49 odst. 1 písm. c/ zák. č. 200/90 Sb. Trestním příkazem samosoudce Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 14. 10. 1994, č.j. 1 T 82/94 - 57 byl jako mladistvý uznán vinným jednak trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b/ tr. zák. a jednak trestným činem poškození cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. pro skutek, že dne 29. 5. 1994 okolo 04.40 hod v Příboře vnikl po rozbití skleněné výplně do prodejny potravin, odkud odcizil lihoviny v ceně 279,- Kč a rozbitím skleněné výplně výlohy způsobil další škodu ve výši 2.796,90 Kč. Byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání tří měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 1 roku. Rozsudek nabyt právní moci dne 27. 10. 1994. Ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 tr.ř. nalézací soud si jako předběžnou otázku vyhodnotil to, že na obžalovaného je nutno pohlížet, jakoby nebyl odsouzen. Dále ze znaleckého posudku znalců psychiatrů, sexuologa a klinického psychologa vyplývá, že u obžalovaného je dána přiměřená resocializace, která je však jednoznačně podmíněna léčbou sexuální deviace. Proto nalézací soud dospěl k závěru, že z hlediska osoby obžalovaného k dosažení účelu trestu postačuje trest odnětí svobody do 15 let v kombinaci s příslušným ochranným opatřením.

Při výměře trestu v rozpětí trestní sazby od 12 do 15 let vzal soud v úvahu, že obžalovanému nesvědčí polehčující okolnosti, uvedené v § 33 tr. zák. Soud však dospěl k závěru, že obžalovaný trestné činy spáchal ve stavu zmenšené přičetnosti, kterou si nepřivodil a to ani z nedbalosti, vlivem návykové látky. Přitom však nejde o úplnou nepřičetnost. Zmenšená přičetnost odůvodňuje zvláštní postup v tom, že k ní soud přihlédl při stanovení druhu a výměry trestu. Soud přitom měl na paměti také, že obžalovaný nelitoval svých trestných činů a neodvolával se na zjištěnou duševní poruchu - sexuální deviaci typu sadismu. Jako přitě-

žující okolnost shledal soud to, že obžalovaný spáchal více trestných činů / § 34 písm. i/ tr. zák. /. Na základě výše uvedených skutečností byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 14 roků, jako trest, který odráží z hlediska soudní individualizace konkrétní stupeň společenské nebezpečnosti trestných činů, jimiž byl obžalovaný uznán vinným. Trest byl obžalovanému uložen jako úhrnný ve smyslu § 35 odst. 1 tr. zák. za použití § 32 odst. 1 tr. zák. / stran zmenšené přičetnosti / a to v sazbě nejprísnejší trestného činu, jehož se dopustil podle § 219 odst. 2 tr. zák. Trest ve výměře převyšující dva roky je ze zákona nepodmíněný. Nebyly shledány podmínky pro aplikaci § 32 odst. 2 tr. zák.

Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, když jsou dány podmínky uvedené v ustanovení § 39a odst. 2 písm. d/ tr. zák., neboť trest je ukládán ve výměře přesahující 8 let a to za zvlášť závažný trestný čin, jak je uvedeno v ustanovení § 41 odst. 2 tr. zák.

Podle § 72 odst. 2 písm. a/ , odst. 4 tr. zák. soud uložil obžalovanému ochranné léčení sexuologické a to ústavní formou. Pobyt obžalovaného na svobodě je pro znaky stanoveného sadismu vysoce nebezpečný a pouze v souladu s léčením lze řešit jeho resocializaci. Obžalovaný spáchal trestné činy ve stavu zmenšené přičetnosti.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojili včas a řádně prostřednictvím své zmocněnkyně poškození Vlasta M. a Vladislav M. Tito uplatnili nárok v celkové výši 43.415,30 Kč. Jedná se o náklady na vypravení pohřbu a pohřebné v celkové výši 23.556,30 Kč, od této je nutno odečíst částku 3.000,- Kč z titulu přiznání dávky sociální podpory. Zůstává tedy částka 20.556,30 Kč / čl. 485 tr. spisu /. Zmocněnkyně poškozených JUDr. Běťáková však přípisem ze dne 30. 9. 1996 / čl. 659 tr. spisu / požaduje náhradu škody za poškozené v celkové částce 20.553,30 Kč s tím, že poškození se připojují s další částkou ve výši 22.859,- Kč za zhotovení pomníku / a byly doloženy příslušné doklady na částky 10.000,- Kč - záloha na kamenické práce, na částku 5.000,- Kč - další záloha na kamenické práce, na částku 1.092,- Kč za sekání písma na pomník a na částku 6.767,- Kč jako doplatek za kamenické práce /. Nalézací soud je však vázán zákonem a tedy nařízením vlády ze dne 11. 5. 1994, kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony a nařízením vlády č. 258 z roku 1995, kterým se provádí občanský zákoník. V § 37 odst. 2 , nařízením vlády ze dne 11. 5. 1994 vyplývá, že náhrada nákladů na zřízení pomníku nebo desky nesmí přesáhnout částku 10.000,- Kč. Proto nalézací soud, vycházející z náhrady škody / čl. 659 tr. spisu / ve výši 20.553,30 Kč / i když správně 20.556,30 Kč - čl. 485 tr. spisu / rozhodl výrokem podle § 228 odst. 1 tr.ř. tak, že poškozeným Vlastě M. a Vladislavu M. oba bytem [redacted] přiznal na náhradu škody částku 30.553,30 Kč. Nebyla také přiznána částka 250,- Kč a to za prsteny, které měl obžalovaný dle obžaloby poškozené odcizit.

Pokračování

- 46 -

Odpovědnost obžalovaného Pavla D. [redacted] za vznik škody je založena ustanovením § 420 odst. 1 obč. zákoníku. Podle citovaného ustanovení každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Odpovědnosti se zproští ten, kdo prokáže, že škodu nezavinil / § 420 odst. 3 obč. zákoníku /. V případě obžalovaného byla škoda způsobena úmyslnou trestnou činností, jde tudíž o škodu jím zaviněnou. Při posuzování důvodnosti nároků nalézací soud vycházel z procesních ustanovení, upravujících adhézní část trestního řízení, z nichž plyne, že v trestním řízení je možno přiznat náhradu škody, byla-li způsobena pachatelem v souvislosti se spácháním trestné činnosti, kterou byl odsuzujícím rozsudkem obžalovaný uznán vinným. Při posuzování nároků soud vycházel z ustanovení občansko - právních předpisů, upravujících podmínky odpovědnosti za škodu. Náklady poškozených spojené s vypravením pohřbu dceři Editě M. [redacted] včetně zřízení pomníku do částky 10.000,- Kč, nájem pohřebního místa, jakož i smuteční hostina, byly shledány důvodnými. Nárok byl dostatečně doložen fakturami, předloženými oběma poškozenými v průběhu trestního řízení. Náklady pohřbu se hradí tomu, kdo je vynaložil / § 449 odst. 3 obč. zákoníku /. Se zbytkem nároku na náhradu škody byli poškození Vlasta a Vladislav M. [redacted] odkázáni podle § 229 odst. 2 tr.ř. na řízení ve věcech občansko - právních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě a to do osmi dnů od doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Poškozený je oprávněn odvoláním napadnout toliko výrok o náhradě škody.

Krajský soud v Ostravě
dne 22. 8. 1997

Za správnost vyhotovení

Karlson

JUDr. Pavel Suchánek, v.r.
předseda senátu